

ο εθνικοσοσιαλισμός και οι εχθροί του

Η μπροσούρα αυτή συζητήθηκε, πληρώθηκε και εκδόθηκε το Γενάρη του 2019 από την αντιφασιστική συνέλευση autonome antifa που δρα στην Αθήνα.

“Συνέλευση”: Δηλαδή οριζόντια οργάνωση - άνεργοι και εργαζόμενοι, μαθητές και φοιτητές, γυναίκες και άντρες που μαζεύονται και αποφασίζουν όλοι μαζί.

“Αντιφασιστική”: Δηλαδή, όλοι μας που καταλαβαίνουμε πολύ καλά πως ετούτη η κοινωνία είναι μια ταξική κοινωνία και ότι μέρα με τη μέρα γκρεμίζεται στα κεφάλια μας ακριβώς με τον τρόπο που περιγράφουμε παρακάτω. Η μοναξιά, ο ρατσισμός και η ρουφιανιά που βασιλεύουν γύρω μας είναι τα μπάζα από αυτό το γκρέμισμα.

Autonome Antifa - Αντιφασιστική Συνέλευση: Δηλαδή, μπροστά σε αυτό το γκρέμισμα να μην είμαστε ούτε μόνοι, ούτε φοβισμένοι, ούτε αδύναμοι.

Για επικοινωνία: autonome.antifa@yahoo.com

Στο διαδίκτυο: autonomeantifa77.wordpress.com

Ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ

Τι καταλάβαμε από τη σχολική αντιφασιστική
μάχη του Νοέμβρη του 2018

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Α' ΜΕΡΟΣ: Ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ

1. Ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από τα ελληνικά σχολεία **8**
2. Από τα κάτω: Οι μικρές συνεντεύξεις και πώς έγιναν εφικτές **9**
3. Το μικρό και το μεγάλο: Η κατάσταση των πραγμάτων **12**
4. Οι συμβιωτικές σχέσεις μεταξύ αριστερών και φασιστών και το μέλλον τους **15**
5. Η ταξική ουσία του εθνικοσοσιαλισμού **21**
6. Οι εχθροί του εθνικοσοσιαλισμού και τα προβλήματά τους **24**

Β' ΜΕΡΟΣ: ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΑΠΟ ΠΡΩΤΟ ΧΕΡΙ

1. «Θα πάμε πρώτοι εμείς!»: Μια ιστορία από τα ανατολικά **30**
2. «Δεν μας χρειάζονται άλλοι αντιφασίστες!»: Μια ιστορία από το κέντρο της πόλης **33**
3. «Πήγαμε μόνο κοπέλες»: Μια ιστορία από τα νότια **36**
4. «Για να βρεις Έλληνα πρέπει να κάνεις αίτηση», ή αλλιώς «Ο Πολωνός πάει κάθε τρεις και λίγο Εξάρχεια για μπάχαλα»: Μια ιστορία από τα ανεξιχνίαστα ΕΠΑΛ **39**
5. «Η βγαίνετε, ή μπαίνουμε...»: Μια ιστορία από το «Τσέρνομπιλ του μικροαστισμού» **41**
6. «Βάψε εδώ ένα μεγάλο!»: Μια ιστορία από τη φωλιά των καραβανάδων **43**
7. «Το θηρίο του αντιφασισμού»: Μια ιστορία από τη Νέα Ιωνία **46**
8. «Φέρτε αυτοκόλλητα να γεμίσουμε το θρανίο τους»: Μια ιστορία από εκεί όπου όντως έγινε «φασιστική κατάληψη» **47**
9. Πώς και ξέραμε σχεδόν οτιδήποτε γίνεται στην πόλη με το που γινόταν; Μια ιστορία από τις «υποβαθμισμένες δυτικές συνοικίες» ακατανόμαστης πόλης **49**

Α' ΜΕΡΟΣ: Ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ

1. Ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από τα ελληνικά σχολεία

Έχουμε την υποψία ότι όταν διαβάζετε αυτή τη μπροσούρα, τα επεισόδια από όπου παίρνει αφορμή, πιθανόν να έχουν ξεχαστεί ήδη. Οπότε, αφού καθόλου δεν θέλουμε τέτοιο πράγμα, θα ξεκινήσουμε ξαναθυμίζοντάς τα εν συντομία.

Όλα ξεκίνησαν στις 28 Οκτωβρίου του 2018. Φαίνεται πως κάποια βλαμμένα από ένα λύκειο του όμορφου Γέρακα, αποφάσισαν να συμμετάσχουν στην παρέλαση του σχολείου τους με τρόπο ακόμη πιο καραγκιοζίστικο από όσο συνηθίζεται, συγκεκριμένα παριστάνοντας τα ΟΥΚ, ή κάτι τέτοιο. Φαίνεται επίσης πως οι καθηγητές του σχολείου θεώρησαν καλό (και -το πιο αστείο- πιθανότατα ανεπαίσθητα προοδευτικό), να απαντήσουν με αποβολή της κατά φαντασίαν «διμοιρίας». Ακολούθως, στο λύκειο του Γέρακα «παρατηρήθηκαν αντιδράσεις», δηλαδή φασιστικά συνθήματα στους τοίχους, διαδικτυακό χώσιμο στους καθηγητές και μοίρασμα φασιστικής προκήρυξης ενάντια στην «αποβολή των ηρώων».

Κανονικά το επεισόδιο θα έπρεπε να έχει τη μοίρα που αναλογούσε στα κυβικά του, δηλαδή τη σύντομη διαδικτυακή σταδιοδρομία και την παράδοση στη λήθη με συνοπτικές διαδικασίες. Αλλά τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν έτσι. Αντιθέτως, με τρόπο που προς το παρόν παραμένει ανεξιχνίαστος, όσο ο Νοέμβριος προχωρούσε, τόσο το πράγμα φούντωνε. Προς το τέλος του Νοέμβρη, περιθωρικά σάιτ μάς πληροφορούσαν πως εκατοντάδες φασιστικές καταλήψεις βρίσκονταν σε εξέλιξη στα σχολεία της Μακεδονίας και της Θεσσαλονίκης.¹ Αξιοσέβαστες οργανώσεις της ριζοσπαστικής άκρας αριστεράς μάς προειδοποιούσαν πως «ο φασιστικός και εθνικιστικός συρφετός αποθρασύνεται» και «βγάζει στο δρόμο τάγματα εφόδου».² Δεξιές εφημερίδες μεγάλης κυκλοφορίας εντόπιζαν «κοινά χαρακτηριστικά με τις μαθητικές κινητοποιήσεις για την Κύπρο τη δεκαετία του 1950, μετά την εκδήλωση του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα

1. «Υπό Κατάληψη περίπου Εκατό Σχολεία στη Θεσσαλονίκη για το Μακεδονικό», *Voria.gr*, 29/11/2018.

2. «Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καλεί στο Αντιφασιστικό Συλλαλητήριο στον Γέρακα, Σάββατο 24/11», *pandiera.gr*, 21/11/2018.

της ΕΟΚΑ».³ Αριστερές εφημερίδες, εξίσου μεγάλης κυκλοφορίας, φιλοξενούσαν ράντομ «εκπαιδευτικούς», του είδους που μπορεί να διαπιστώνει ότι «στις υποβαθμισμένες δυτικές συνοικίες ο ρατσισμός και η Ακροδεξιά βρίσκουν έδαφος να αναπτυχθούν», δίχως να κάνει τον κόπο να ξεκαθαρίσει για ποιες πόλεις τις υποβαθμισμένες δυτικές συνοικίες ομιλεί.⁴ Τελικά, ο Υπουργός Παιδείας αυτοπροσώπως ανέλαβε να συνοψίσει, στέλνοντας «ηχηρό αντιφασιστικό μήνυμα», ξεμπροστιάζοντας τους «φασίστες της Χρυσής Αυγής που διοχετεύουν το εθνικιστικό τους δηλητήριο σε μαθητές και σε σχολεία» και καλώντας μας να «απομονώσουμε τις φασιστικές κραυγές».⁵

Με άλλα λόγια, το πράγμα είχε σοβαρέψει εξαιρετικά. Στο τρίτο δεκαήμερο του Νοέμβρη ένα κανονικό φάντασμα πλανιόταν πάνω από τα ελληνικά σχολεία: ήταν το φάντασμα των «φασιστικών καταλήψεων». Η όλη υπόθεση κορυφώθηκε μεταξύ 29 και 30 Νοεμβρίου, με κάποιου είδους «πανελλαδικό κάλεσμα για πατριωτικές καταλήψεις».

Το οποίο κάλεσμα, ως γνωστόν, πήγε άπατο. Αλλά και πάλι· κατά τη γνώμη μας, όχι ακριβώς άπατο. Θα εξηγήσουμε στη συνέχεια.

2. Από τα κάτω: Οι μικρές συνεντεύξεις και πώς έγιναν εφικτές

Οι συνεντεύξεις και αφηγήσεις που παρατίθενται στο δεύτερο μέρος αυτής της μπροσούρας, έχουν μια ιδιόμορφη καταγωγή. Συγκεκριμένα προέκυψαν από συζητήσεις με συμμετέχοντες στις μικρές κινήσεις αντιπαράθεσης με τους φασίστες που προέκυψαν την Πέμπτη και την Παρασκευή 29 και 30 Νοεμβρίου. Και όπως θα δείτε, αυτές οι συνεντεύξεις περιγράφουν όψεις της κατάστασης στις γειτονίες και τα σχολεία της Αθήνας εκείνες τις ημέρες, με έναν τρόπο που δεν θα βρει κανείς στα ΜΜΕ. Νομίζουμε πως στο επίκεντρο αυτής της περιγραφής βρίσκεται ένα γεγονός που σπάνια του δίνεται η

3. Νεφέλη Λυγερού, «Η Πολιτική Γεωγραφία των Καταλήψεων στα Σχολεία», *Πρώτο Θέμα*, 3/12/2018.

4. Η «εκπαιδευτικός Φωτεινή Παπαδοπούλου» προχωρεί σε κοινωνιολογική ανάλυση των υποβαθμισμένων δυτικών συνοικιών ακατονόμαστης πόλης στο Απόστολος Λυκεσάς, «Ακροδεξιοί Στήνουν Καταλήψεις σε Σχολεία», *Εφημερίδα των Συντακτών*, 22/11/2018.

5. «Κώστας Γαβρόγλου: Η Νέα Γενιά δεν Πρέπει να Επιτρέψει να Χαθεί Ξανά ένας Παύλος Φύσσας», *Εφημερίδα των Συντακτών*, 26/11/2018.

σημασία που του πρέπει: ότι δηλαδή τα σχολεία της πόλης, όπως και οι μικρές της ηλικίες, είναι αμετάκλητα πολυεθνικές, ειδικά στις πολυτραγουδισμένες από την αριστερή κοινωνιολογία «υποβαθμισμένες συνοικίες».

Αυτός ο πολυεθνικός χαρακτήρας είναι μπλεγμένος με ένα κοινωνικό υποκείμενο που εμφανίζεται σε όλες τις συνεντεύξεις μας: νεαροί και νεαρές, μαθητές και μαθήτριες ή και όχι πλέον, επηρεασμένοι από μουσικές και κουλτούρες που καλά καλά δεν υπήρχαν δύο δεκαετίες πριν. Και ταυτόχρονα προσανατολισμένοι προς την αντίθεση με τους φασίστες με έναν τρόπο τόσο φυσικό, που με την πρώτη ματιά φαίνεται «αυθόρμητος». Αυτοί οι νεαροί σύντροφοι και συντρόφισσες, ανεξάρτητα ο ένας από την άλλη, κι όμως ταυτόχρονα, προσπάθησαν να καταλάβουν τα σχολεία τους «πρώτοι», έφτιαξαν πανώ, βγήκαν με σπρέι και με τρικάκια βράδυ, πήγαν σε διπλανά σχολεία και έστησαν τσαμπουκάδες, στάθηκαν κάτω από τα βλοσυρά βλέμματα των μπάτσων, των φασιστών γονιών και των διευθυντών των σχολείων, περιφρόνησαν απομονωμένες πλατείες. Το φιάσκο των «φασιστικών καταλήψεων» είναι πρώτα και κύρια δικό τους έργο.

Σε ορισμένα μάτια, αυτό το υποκείμενο, μπορεί να φαίνεται πως «ξεπήδησε αυθόρμητα» την Πέμπτη και Παρασκευή 29 και 30 Νοεμβρίου. Αλλά στην ιστορία δεν υπάρχουν «αυθόρμητα». Αρκεί μια ματιά στις συνεντεύξεις του παραρτήματος για να αντιληφθεί κανείς το παρελθόν των κοινωνικών σχέσεων που οδήγησε στις αντιφασιστικές κινήσεις του τέλους του Νοέμβρη. «[Ο φασίστας του διπλανού σχολείου] είναι αυτός που βλέπαμε στις φωτογραφίες της εθνικής να χαιρετάει φασιστικά», λέει η παρέα από τη Νέα Ιωνία, που για κάποιο λόγο αρέσκεται να παρακολουθεί φωτογραφίες με οπαδούς της εθνικής Ελλάδος.⁶ «Ούτε τους γουστάρουμε ούτε μας γουστάρουν», λένε οι μαθήτριες που προσπάθησαν να ανοίξουν το σχολείο τους την Παρασκευή το πρωί - εννοούν τη μακρόχρονη συνύπαρξη με τους νεαρούς φασίστες στην αυλή του σχολείου.⁷ «[Οι φασίστες] είχαν πάει να τσαμπουκαλέψουν κάτι μικρούς στην πλατεία και τους είχαμε βάλει χέρι», θυμούνται οι νεαροί που το βράδυ της Πέμπτης ήταν απασχολημένοι να στήνουν ένα «αντιφά πανώ» για κρέμασμα

6. «Το Θηρίο του Αντιφασισμού: Μια Ιστορία από τη Νέα Ιωνία», στο δεύτερο μέρος αυτής της προσούρας.

7. «Πήγαμε μόνο Κοπέλες: Μια Ιστορία από τα Νότια», στο δεύτερο μέρος αυτής της προσούρας.

στην είσοδο του σχολείου τους.⁸ Μια παρέα κρατάει εδώ και καιρό μια πλατεία στα δυτικά χωρίς οι αντιφασιστικές συνελεύσεις της γειτονιάς να το γνωρίζουν.⁹

Το παρελθόν που εγκαλείται από τέτοιες περιγραφές απουσιάζει από τις αριστερές κοινωνιολογικές αναλύσεις του «μαθητικού σώματος». Αλλά είναι εκεί: μέρες, μήνες και χρόνια αναγκαστικής συνύπαρξης στα πλαίσια της «υποχρεωτικής εκπαίδευσης». Μέρες, μήνες και χρόνια εξοικείωσης με τις εντάσεις, τις παραξενιές, τελικά με τον πόλεμο της ταξικής κοινωνίας και της κρίσης της. Και μαζί, ορατό σε κάθε μια από τις μικρές αφηγήσεις, ένα είδος *συλλογικής μνήμης* της παρέας, της γειτονιάς, αυτού που οι ειδικοί των αφεντικών ενίοτε συκοφαντούν ως «συμμορία». Αυτή η συλλογική μνήμη, η μνήμη μας, συνήθως περνάει απαρατήρητη, δείχνει από αμελητέα έως ανύπαρκτη, σε κάθε περίπτωση παραμένει αχρησιμοποίητη.

Αυτό το κοινωνικό κατόρθωμα -σε τελική ανάλυση η μόνιμη εντύπωση σύμφωνα με την οποία «όλα τώρα ξεκινούν» και η αίσθηση του ανίσχυρου που κατά βάθος τη συνοδεύει- έχει τις ρίζες του στην δική μας απουσία οργάνωσης. Το γεγονός είναι εξίσου εμφανές στις συνεντεύξεις, αν και με έμμεσο, αντίστροφο τρόπο. Οι αυτοурγοί των συνεντεύξεων, αυτοί και αυτές που κινήθηκαν στις γειτονιές, που γνώριζαν ποιους και ποιες να ρωτήσουν, που είχαν από τα πριν εξασφαλίσει τη στοιχειώδη εμπιστοσύνη ώστε να ρωτούν και να παίρνουν απαντήσεις, είναι σύντροφοι και συντρόφισσες που συμμετέχουν σε *antifa* ομάδες που δραστηριοποιούνται στις γειτονιές της πόλης.

Ετούτη εδώ είναι μια ιδιότητα με το δικό της μεγάλο παρελθόν και τη δική της συλλογική μνήμη. «Συμμετέχω σε *antifa* πυρήνα», σημαίνει προφανώς ότι είσαι σάρκα από τη σάρκα των ανθρώπων που λίγους μήνες πριν τα έβαλαν με τις «φασιστικές καταλήψεις», είσαι το προηγούμενο αποτέλεσμα παρόμοιων κοινωνικών διεργασιών. Σημαίνει όμως και πολλά περισσότερα: σημαίνει να ασχολείσαι επί χρόνια με το ζήτημα του ρατσισμού και του εθνικισμού, να προσπαθείς να διατυπώνεις απόψεις αυτόνομες από την αριστερά και το κράτος, να σβήνεις συνθήματα και να γράφεις τα δικά σου, να

8. «Φέρτε Αυτοκόλλητα να Γεμίσουμε το Θρανίο τους: Μια Ιστορία από Εκεί όπου όντως Έγινε Φασιστική Κατάληψη», στο δεύτερο μέρος αυτής της προσούρας.

9. «Πώς και ξέραμε σχεδόν οτιδήποτε γίνεται στην πόλη με το που γινόταν; Μια ιστορία από τις 'υποβαθμισμένες' δυτικές συνοικίες' ακατονόμαστης πόλης», στο δεύτερο μέρος αυτής της προσούρας.

στήνεις έντυπα από την κούτρα σου, να τα πληρώνεις από την τσέπη σου και να τα μοιράζεις με τα χεράκια σου. Πάνω από όλα όμως, σημαίνει να μάχεσαι με τον φασισμό όντας συλλογικό υποκείμενο, δηλαδή διαμορφώνοντας και διατηρώντας συλλογικά τις μνήμες της μάχης, των αποτυχιών και των επιτυχιών της. Αυτό το *συλλογικά κατανοητό παρελθόν που δημιουργείται μέσω της μόνιμης αυτόνομης οργάνωσης* έχει δημιουργήσει ανθρώπους ικανούς να αναζητήσουν τις αφηγήσεις που περιλαμβάνονται στο δεύτερο μέρος, πρόθυμοι να κάνουν τον κόπο να τις καταγράψουν, κατάλληλους για να τις κατανοήσουν ως αυτό που είναι και τελικά αρμόδιους να προσθέσουν στη συλλογική μας μνήμη ένα ακόμη κομματάκι.

Είναι κι αυτό ένα μικρό συλλογικό οργανωτικό κατόρθωμα. Από αυτά που μας λείπουν. Από αυτά που, το ξέρουμε καλά, κινδυνεύουν να χαθούν ανά πάσα στιγμή.

3. Το μικρό και το μεγάλο: Η κατάσταση των πραγμάτων

Η μνήμη της σύντομης Νοεμβριάτικης μάχης των «φασιστικών καταλήψεων» και των κινήσεων εναντίον τους, εξ αρχής κινδύνευε από δύο μεριές. Ο πρώτος κίνδυνος ήταν ο πιο σοβαρός, αν και βραχυπρόθεσμο χαρακτήρα: η άμεση λήθη και η απουσία οποιουδήποτε πολιτικού συμπεράσματος, είναι εν πολλοίς και αυτό που τελικά συνέβη. Με την εξαίρεση ετούτης εδώ της μπροσούρας, το όλο επεισόδιο κατέληξε αόρατο και ξεχασμένο. Δεν είναι η πρώτη φορά: από αυτή τη σκοπιά, η σύντομη σχολική μάχη με τους φασίστες μπορεί να προστεθεί στον κατάλογο με τις άγριες απεργίες των μεταναστών εργατών στα Ολυμπιακά Έργα του 2004, με τη συμμετοχή μεταναστών στην εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008, με την εξέγερση των μουσουλμάνων εργατών στον Άγιο Παντελεήμονα λίγο πριν από το πογκρόμ του 2011, με τις αντιφασιστικές προσπάθειες του 2012-2014.

Αλλά ο κίνδυνος που νιωθουμε πως μας αφορά περισσότερο δεδομένης της σκοπιάς από την οποία μιλάμε, είναι ο μακροπρόθεσμος. Λέμε για τον κίνδυνο του εφησυχασμού, της επαλήθευσης των ήδη γνωστών, του άκρατου θαυμασμού προς τον «μαθητικό αυθορμητισμό». Η αντίληψη σύμφωνα με την οποία «νικήσαμε» και «όλα εντάξει» είναι εξαιρετικά επικίνδυνη. Γιατί όχι, δεν είναι όλα εντάξει· οι προσπάθειες «φασιστικών καταλήψεων» και οι κινήσεις εναντίον

τους, έγιναν μέσα σε ένα συγκεκριμένο ιστορικό πλαίσιο. Που όσο θάβεται κάτω από το χαλί, τόσο περιμένει να βρεθεί μπροστά μας ως τεράστια έκπληξη.

Με τρόπο μάλλον αναπάντεχο, οι ίδιες οι μαθητικές αντιφασιστικές προσπάθειες μάς δείχνουν αυτό το ιστορικό πλαίσιο. Όντως· οι φασίστες προσπάθησαν να κινητοποιήσουν μαθητές με θέμα «τη Μακεδονία». Και όντως, ενάντια στις προβλέψεις της αριστερής κοινωνιολογίας, άλλοι, πολύ περισσότεροι μαθητές, αποφάνθηκαν ότι «αυτό το θέμα με το Μακεδονικό τους φαίνεται πολύ πατριωτικό», ότι «δεν θέλουν κατάληψη που να χωράει μέσα φασίστες»,¹⁰ εν ολίγοις αποφάσισαν να αδιαφορήσουν για «το όνομα της Μακεδονίας» και να στρέψουν το βλέμμα τους στο διάβολο που γνωρίζουν, δηλαδή τους φασίστες συμμαθητές τους.

Όσο ελπιδοφόρο και αν είναι αυτό το αναπάντεχο γεγονός, δεν πρέπει να στρέφει το δικό μας βλέμμα μακριά από το γεγονός ότι «η Μακεδονία» είναι τμήμα των εξωτερικών σχεδιασμών του ελληνικού κράτους. Αυτοί οι εξωτερικοί σχεδιασμοί, με τη σειρά τους, δεν τελειώνουν σε «ονόματα», δεν τελειώνουν καν στα Βαλκάνια. Στο επίκεντρο βρίσκεται η διάλυση της Μέσης Ανατολής και της Ουκρανίας, οι πόλεμοι που μαίνονται εκεί, οι σχέσεις με τις «Μεγάλες Δυνάμεις», τα προβλήματα του τουρκικού κράτους. Οι φασίστες, για άλλη μια φορά, επέδειξαν τη θαυμαστή τους ιδιότητα να συσπειρώνουν τους εχθρούς τους και ταυτόχρονα να δείχνουν προς ιδιαίτερως ευαίσθητα ζητούμενα του καπιταλιστικού κόσμου. Μάς απέδειξαν για άλλη μια φορά τη σύνδεση του μικρού με το μεγάλο.

Και την ίδια στιγμή κατέδειξαν την πιο μεγάλη αδυναμία μας. Η οποία δεν είναι ότι αδυνατούμε να τα βάλουμε με τους φασίστες, κάθε άλλο! Η αδυναμία μας είναι αδυναμία συλλογικής κατανόησης του καπιταλιστικού κόσμου και της κρίσης του. Είναι αδυναμία να ανακαλύψουμε τρόπους συλλογικής οργάνωσης που να συνδέουν το μικρό με το μεγάλο. Είναι αδυναμία να οργανώσουμε τη συλλογική μας εργασία στα σοβαρά.

Τα αποτελέσματα είναι πολύ πιο ζοφερά από όσο μπορεί να πιστέψουμε κοιτάζοντας τις μαθητικές προσπάθειες αντιπαράθεσης με τους φασίστες που περιγράφονται στο δεύτερο μέρος αυτής της μπροσούρας. Πράγματι, ο Νοέμβριος του 2018 δεν ήταν μόνο μήνας

10. «Πήγαμε μόνο κοπέλες: Μια ιστορία από τα Νότια», στο παράρτημα αυτής της μπροσούρας

«φασιστικών καταλήψεων». Την ίδια στιγμή, οι προσπάθειες ανακούφισης της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης που άκουγαν στο όνομα «ποσοτική χαλάρωση» έφταναν στα όριά τους.¹¹ Τα όριά τους προσδιορίζονταν από την εκτόξευση του παγκόσμιου δημόσιου και ιδιωτικού χρέους και την ταυτόχρονη εκτόξευση των παγκόσμιων χρηματιστηριακών δεικτών.¹² Μια «νέα κρίση» βρίσκεται προ των πυλών καθώς γράφονται αυτές οι γραμμές, μόνο που δεν είναι «νέα» είναι η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση που συνεχίζεται και ετοιμάζεται να περάσει στην επόμενη φάση της.

Οι σχετικές διεργασίες, παρότι άμεσα αισθητές, καταφέρνουν να περνούν απαρατήρητες. Οι παλαβοί караγκιόζηδες, τα «δημοψηφίσματα», τα αριστεροφασιστικά «κινήματα» και τα μικρά πραξικοπήματα που εδώ και δέκα χρόνια χαρακτηρίζουν την πολιτική ζωή όλων ανεξαιρέτως των καπιταλιστικών κρατών, θα έπρεπε να γίνονται αντιληπτά ως κρίση του πολιτικού συστήματος και απότοκο της καπιταλιστικής κρίσης. Και όμως γίνονται αντιληπτά ως «άνοδος της άκρας δεξιάς» που οφείλεται στο βούρλισμα «των κατώτερων τάξεων» και αντιμετωπίζεται με ψήφο στην αριστερά. Ο παγκόσμιος εμπορικός πόλεμος των δασμών θα έπρεπε να γίνεται αντιληπτός ως τέλος της «παγκοσμιοποίησης» και προμήνυμα πολέμου. Και όμως γίνεται αντιληπτός ως «τρέλα του Τραμπ».¹³ Οι διακρατικές συγκρούσεις στη Μέση Ανατολή και την Ουκρανία θα έπρεπε να γίνονται αντιληπτές ως εικόνες από το μέλλον και βασικός οδηγός της εξωτερικής πολιτικής του ελληνικού κράτους, από το «όνομα της Μακεδονίας» μέχρι τα «πετρέλαια της κυπριακής ΑΟΖ». Και όμως γίνονται αντιληπτές ως «λάθη», «παρεξηγήσεις», ακατανόητα συμβάντα.

Αυτή η κραυγαλέα αδυναμία, η αδυναμία συλλογικής αντίληψης της ιστορικής μας συγκυρίας, έγινε ιδιαίτερος εμφανής κατά τη διάρκεια της σύντομης αντιφασιστικής μάχης του Νοέμβρη του 2018.

11. Ενδεικτικά περί «ποσοτικής χαλάρωσης», δες το «Η Χοντροκέφαλη κυρία Μέρκελ στις Πορτοκαλί Σελίδες: Το Χρέος, το Κράτος και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα», *Antifa #44*, 12/2014.

12. Για την ακρίβεια, παρατηρείται αύξηση της τιμής των μετοχών από το 2014 και μετά, που φτάνει παγκοσμίως κατά μέσο όρο στο 20%. «Ετοιμη η Κίνα να Απαντήσει στους δασμούς από ΗΠΑ», *Bloomberg/Καθημερινή*, 18/9/2018. Δες επίσης Fergal O 'Brein & Marcus Bensasson, «Το Οπλοστάσιο των Κεντρικών Τραπεζών έχει πλέον Εξαντληθεί», *Bloomberg/Καθημερινή*, 25/9/2018 και Βασίλης Βιλιάρδος, «Στα 247 τρις \$ το Παγκόσμιο Χρέος», *Huffington Post.gr*, 12/7/2018.

13. Για την ορθολογική τρέλα του Ντόναλντ Τραμπ μπορεί αν δει κανείς το «Ο Ντόναλντ Τραμπ δεν είναι τρελός! - ή Αλλιώς μια Σύντομη Ιστορία του Κόσμου», *Antifa #55*, 3/2017.

4. Οι συμβιωτικές σχέσεις μεταξύ αριστερών και φασιστών και το μέλλον τους.

Εκείνο που δεν πρέπει να μας διαφύγει σχετικά με τη μικρή αντιφασιστική μάχη του Νοέμβρη, είναι οι τρόποι με τους οποίους οι αριστεροί και οι φασίστες της χώρας εξακολουθούν να ανακαλύπτουν αμοιβαίως επωφελείς τρόπους συνύπαρξης. Όπως θα δείξουμε παρακάτω, αυτή η διαρκής ανακάλυψη της δυνατότητας συμβιωτικών σχέσεων και η μετατροπή της σε πολιτική, ξεκινάει από το κοινό ταξικό συμφέρον και καταλήγει στο κράτος. Είναι όμως ιδιαιτέρως εμφανής και στα λόγια. Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το παράδειγμα μιας ράντομ διαδικτυακής ακροαριστερής τοποθέτησης από τις εκατοντάδες που πλούτισαν το ελληνικό διαδίκτυο στις αρχές του Νοέμβρη, προτού ακόμη ο Υπουργός Παιδείας φτάσει να τοποθετηθεί σχετικά. Πιο συγκεκριμένα, θα παρακολουθήσουμε την κατάθεση σκέψης με υπογραφή «Αγωνιστικές Παρεμβάσεις Συσπειρώσεις Κινήσεις Δ. Ε.» που εμφανίστηκε στον ιστότοπο «Παντιέρα: Αντικαπιταλιστική Ενημέρωση»:

Το σχολείο [ενν. του Γέρακα] βάλλεται από «παρελάσεις εθνικιστών» και συνθήματα με χρυσαυγίτικα, νεοναζιστικά σύμβολα (τι ειρωνεύα μόλις λίγες ημέρες μετά τις εκδηλώσεις της 28ης Οκτωβρίου) (...).

Τα τάγματα εφόδου του εθνικισμού και του φασισμού ξαναβγαίνουν στους δρόμους. Τα φέρνει ξανά στην επιφάνεια η άμπωτη ριζοσπαστικοποίησης του κοινωνικού βυθού που όλο και φουσκώνει σε αντιδραστική κατεύθυνση, σαν συνέπεια της αντιλαϊκής, αντιεκπαιδευτικής πολιτικής της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που ακολουθεί την πεπατημένη των προηγούμενων (...)

Η διαρκής λιτότητα, η φτώχεια και το χτύπημα μορφωτικών και εργασιακών δικαιωμάτων (...) εγκαινιάζουν την κανονικότητα της μεταμνημονιακής περιόδου, αυτής που ακολουθεί των μνημονίων που ψήφισαν. Αυτό είναι **το καλύτερο λίπασμα στο έδαφος του εθνικισμού και της ρατσιστικής έξαρσης (...)**

Αυτή η **κυβέρνηση (...)** εντάσσεται πλήρως στα **επικίνδυνα τυχοδιωκτικά σχέδια των ΗΠΑ και της ΕΕ** για τη μονιμοποίηση της ευρωνατοϊκής παρουσίας και την ενσωμάτωση των Βαλκανίων σε αυτά, με συμφωνίες τύπου Τσίπρα-Ζάεφ, αλλά και με τον αντιδραστικό άξονα με Κύπρο, Ισραήλ, Αίγυπτο για την απρόσκοπτη εκμετάλλευση του Αιγαίου από τις πολυεθνικές (...)

Όλος ο δημόσιος και παραγωγικός πλούτος της χώρας εκχωρείται για εκμετάλλευση στο κεφάλαιο, ντόπιο και ξένο (...)

Ιδιαίτερα οι **μαχόμενοι εκπαιδευτικοί έχουν ξεχωριστή ευθύνη και ρόλο στη διαμόρφωση της αντιφασιστικής συνείδησης στη νεολαία απέναντι στα νέα «τάγματα εφόδου» που στήνει η ΧΑ.** Δουλεύοντας τη μνήμη, την ιστορία και την αλληλεγγύη των ανθρώπων, για να γυρίσουν την πλάτη σε αυτούς που υμνούν το διωσιλογισμό και την προδοσία του ελληνικού λαού στην Κατοχή (...).¹⁴

Όσο αποκρουστικά βαρετό και αν είναι το τελικό προϊόν, κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ότι όλα τα σέα της άκρας αριστεράς είναι παρόντα. «Κεφάλαιο ντόπιο και ξένο», αντιφασισμός, αντιπολεμική διάθεση, όλα τους συνωστίζονται πάνω από τζενέρικ υπογραφή που συναρμολογήθηκε χρησιμοποιώντας λέξεις κλειδιά στην τύχη. Και όμως! ο διάβολος κρύβεται στις λεπτομέρειες! Δείτε για παράδειγμα τη γνώμη ετούτων των ριζοσπαστικοποιημένων δημόσιων υπαλλήλων για το υποκείμενο που ετοιμάζονται να διαφωτίσουν. Ο «κοινωνικός βυθός όλο και φουσκώνει σε αντιδραστική κατεύθυνση» εξαιτίας «της φτώχειας» που είναι «το καλύτερο λίπασμα στο έδαφος του εθνικισμού». Πάλι καλά όμως! Απέναντι στον κοχλάζοντα βόρβορο του κοινωνικού βυθού, οι δημόσιοι υπάλληλοι της εκπαίδευσης ετοιμάζονται να παρέμβουν, οπλισμένοι με λογοτεχνική δεξιότητα, αλλά και με ανώτερη ιστορική γνώση του είδους «προδοσία του ελληνικού λαού στην Κατοχή», ώστε η σωτηρία από την πλάνη να είναι εξασφαλισμένη. Αρκεί βέβαια να λάβει τέλος «η αντιεκπαιδευτική πολιτική», δηλαδή να στάξει το κράτος καμιά αύξηση καθηγητικού μισθού, γιατί αλλιώς βαριούνται να «διαμορφώσουν αντιφασιστική συνείδηση στη νεολαία». Όσο για το τι ακριβώς δεν καταλαβαίνουν οι «φτωχοί», αλλά καταλαβαίνουν καλά οι μικρομεσαίοι, αυτό θα το βρούμε στην παράγραφο όπου εκτίθενται τα «επικίνδυνα τυχοδιωκτικά σχέδια των ΗΠΑ και της Ε.Ε με συμφωνίες τύπου Τσίπρα - Ζάεφ» με στόχο «την απρόσκοπτη εκμετάλλευση του Αιγαίου από τις πολυεθνικές», δηλαδή «την εκχώρηση του δημόσιου παραγωγικού πλούτου της χώρας στο κεφάλαιο, ντόπιο και ξένο».

Που διαφέρουν άραγες αυτές οι γνώμες από τις γνώμες των φασιστών σχετικά με την ιστορική συγκυρία; Μήπως οι φασίστες δε βρί-

14. Αγωνιστικές Παρεμβάσεις Συσπειρώσεις Κινήσεις Δ.Ε., «1ο ΓΕΛ Γέρακα: Οι Παρεμβάσεις για την Εθνικιστική Επίθεση», *pandiera.gr*, 7/11/2018. Τα bold στο πρωτότυπο.

σκουν εξαιρετικά λογικό «οι φτωχοί» να γίνονται φασίστες; Μήπως οι φασίστες δε σιχαίνονται τη «συμφωνία Τσίπρα - Ζάεφ»; Μήπως οι φασίστες δεν λατρεύουν να λένε πόσο αγαπάνε το κράτος τους και πόσο απεχθάνονται το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο; Μήπως οι φασίστες δεν καταγγέλλουν αρκετά την εξάρτηση του ελληνικού κράτους από τις ξένες δυνάμεις; Μήπως οι φασίστες δεν αγαπούν αρκετά την υπέροχη επέτειο της 28ης Οκτωβρίου; Μήπως οι φασίστες δεν είναι αρκετά ευαίσθητοι απέναντι στις πάσης φύσεως «προδοσίες»;

Πρέπει βέβαια να το παραδεχτούμε: είναι άδικο να προσπαθούμε να πάρουμε τη γνώμη ετούτων των αριστερών δημόσιων υπαλλήλων τοις μετρητοίς, γιατί στην πραγματικότητα οι άνθρωποι του είδους τους δεν ενδιαφέρονται να πουν κάποια γνώμη. Εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι να προλάβουν να συνεισφέρουν στην πλημύρα ανακοινώσεων και κόντρα ανακοινώσεων που έχουν συνηθίσει να θεωρούν «πολιτική». Ακόμη περισσότερο, πρέπει να έχουμε υπ' όψη μας ότι κανείς δεν ενδιαφέρεται, ούτε ενδιαφέρθηκε ποτέ για τη γνώμη τους. Όπως κάθε καλός ακροαριστερός, έτσι κι ετούτοι εδώ, αφήνονται να παραληρούν, όπως μπορούν και όπως νομίζουν, μέχρι τις εκλογές, μέχρι το επόμενο «κίνημα των πλατειών», μέχρι το επόμενο δημοψήφισμα, μέχρι τέλος πάντων να τους καλέσει το εθνικό συμφέρον. Για το πότε ακριβώς το εθνικό συμφέρον καλεί και τι ακριβώς θέλει, τους πληροφορεί η καθοδήγηση.

Ως προς αυτό το τελευταίο, στην περίπτωση που μας απασχολεί εδώ, αποδείχθηκε πως η καθοδήγηση είχε πολύ συγκεκριμένες γνώμες, οι οποίες, όλως τυχαίως, ταυτίζονταν με τις γνώμες της επάρατης «κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ». Συγκεκριμένα, η αγωνιστική σεζόν είχε ξεκινήσει από τον Σεπτέμβρη με εναρκτήριο λακτισμα του αριστερού πρωθυπουργού που έσεισε το φόβητρο της «άνοδου της άκρας δεξιάς» μιλώντας μπροστά στο ευρωκοινοβούλιο. Ο πρωθυπουργός καθόλου δεν διαφωνούσε με τις «Αγωνιστικές Παρεμβάσεις Συσπειρώσεις Κινήσεις Δ. Ε.»: η «άνοδος της άκρας δεξιάς» προέρχεται «από τους φτωχούς», εμείς πρέπει να την αντιπαλέψουμε ψηφίζοντας τις «πλατειές προοδευτικές συμμαχίες της αριστεράς», οι αριστεροί και ιστορικά ενήμεροι δημόσιοι υπάλληλοι θα διαφωτίσουν το βόρβορο που κοχλάζει και πάει λέγοντας. Η προεκλογική στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ ξεκίνησε να εφαρμόζεται κάπως ανόρεχτα μέσα στον Σεπτέμβρη με κανονισμένες επιθέσεις φασιστών εναντίον συριζαίων βουλευτών και νεολαίων και ήταν διαυγής: προφανώς

αποσκοπούσε στο κόσμιο μπουζούριασμα των ψηφοφόρων του 2015. Που προς το παρόν εμφανίζονται στις δημοσκοπήσεις ως γκριζα μπάρα διακοσμημένη με το δυσοίωνα ταμπελάκι «δεν ξέρω δεν απαντώ».¹⁵

Από αυτή τη σκοπιά, οι προσπάθειες «φασιστικών καταλήψεων» έγιναν αντιληπτές ως μάννα εξ ουρανού, ως η καταλληλότερη ευκαιρία για να επισημανθεί η «άνοδος του φασισμού» και μαζί τα δίκια του πρωθυπουργού. Με άλλα λόγια, ως η καταλληλότερη ευκαιρία για να συσπειρωθεί η γκριζα μπάρα των δημοσκοπήσεων και να ετοιμαστεί να εκπληρώσει γκρινιάζοντας το εκλογικό της χρέος. Αναμενόμενα, οι αριστεροί της χώρας ξεκίνησαν να φουσκώνουν τεχνητά τις προσπάθειες φασιστικής κινητοποίησης στα σχολεία. Φαίνεται μάλιστα πως η καθοδήγηση διατηρεί σφιχτά κονέ με την ανάληξη «κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ», γιατί αυτό το τεχνητό φούσκωμα ήταν εμφανώς συντονισμένο με τρόπο που εκ των υστέρων είναι ιδιαιτέρως εμφανής. Ο συντονισμός της πληθώρας ηγεσιών του «χώρου» που εκτείνεται από τα θραύσματα του πάλαι ποτέ ΠΑΣΟΚ μέχρι την άκρα αριστερά, ήταν εμφανής στις άμεσες τοποθετήσεις των ΕΛΜΕ. Ήταν εμφανής στην ταυτόχρονη δραστηριοποίηση της εφημερίδας με μοναδικούς εργοδότες τους αναγνώστες της. Ήταν εμφανής στην καούρα των οργανώσεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ να ψάλλουν το «η κρίση κάνει τους φτωχούς φασίστες». Ήταν εμφανής στις προσπάθειες των απανταχού ακροαριστερών να οργανώσουν διαδηλώσεις σε περιοχές όπου δεν είχαν ξαναπατήσει. Αυτός ο συντονισμός εξελίχθηκε για είκοσι μέρες και κατέστη κραυγαλέος όταν η τούρτα απέκτησε το κερασάκι της, δηλαδή την πανομοιότυπη τοποθέτηση του αρμόδιου υπουργού. Όταν τα καλέσματα σε αντιφασιστικό αγώνα αρχίζουν να εκπέμπονται από υπουργεία, η φάβα διαθέτει αναμφισβήτητα λάκκο.

Για να αντιληφθούμε πόσο βαθύς ήταν ο λάκκος, θα πρέπει να προσπαθήσουμε να δούμε τα ίδια πράγματα από τη σκοπιά των φασιστών. Εδώ αναμφίβολα υπήρξε μια κάποια προσπάθεια πολιτικού συντονισμού και παρέμβασης στα σχολεία, και μάλιστα ιδιαιτέρως πρωτότυπη, αν αναλογιστεί κανείς ότι οι φασίστες προσπάθησαν με

15. Για τις επιθέσεις εναντίον συριζαίων μέσα στον Σεπτέμβριο του 2018, δες «Τι Έχουν τα Έρμα και τα Δέρνουν;», *Antifascista.net*, 10/10/2018. Εκτοτε η στρατηγική του «νέου προοδευτικού μετώπου» ειπώνεται όλο και πιο ξεκάθαρα: δες Σταύρος Παπαντωνίου, «Κοντά στην Ψήφο Εμπιστοσύνης ο Τσίπρας», *Καθημερινή*, 15/1/2019.

τα σωστά τους να χρησιμοποιήσουν την σχετική εργαλειοθήκη της αριστεράς (οι μαθητές είναι «αυθόρμητοι» και έχουν πάντα δικίο - «ακούστε τα παιδιά» - η παιδική αθωότητα - το ακαθοδήγητο πηγαίο κίνημα - η εθνικοαπελευθερωτική ΕΟΚΑ του 1950).

Αξίζει επίσης να έχουμε υπ' όψη μας ότι αυτού του είδους η προσπάθεια συντονισμού δεν βασίστηκε σε κάποιο «μαθητικό δίκτυο», που αν υπήρχε θα το γνωρίζαμε. Αντιθέτως, βασίστηκε σε πολιτικά δίκτυα που ξεκινούσαν από τα γραφεία των διευθυντών, περνούσαν από τους «συλλόγους γονέων» και κατέληγαν εκτός των σχολείων. Αυτοί που προσπάθησαν να κινητοποιήσουν τους γόνους τους σε συντονισμένη καταγγελία του «ξεπουλήματος της Μακεδονίας» ήταν γονείς, καθώς και ΜΜΕ που διατηρούν σχέσεις με τη Χρυσή Αυγή μέσω εφοπλιστικού κεφαλαίου, όπως η γνωστή εφημερίδα Πρώτο Θέμα. Αξίζει λοιπόν να αναρωτηθούμε: τι λογής «γονείς» είναι αυτοί που προσπαθούν να κινητοποιήσουν τα παιδιά τους ώστε να χάσουν μάθημα προκειμένου να τονωθούν οι εκλογικές προοπτικές μιας υπόδικης οργάνωσης; Εξαρχής βρήκαμε την απάντηση προφανή: οι περιουσιοφρονείς γονείς ήταν στην πλειοψηφία τους χρυσαυγίτες μαφιόζοι μπάτσοι και καρναβάνες, όλα αυτά μαζί. Για να το πούμε με πιο κόσμιο τρόπο, ήταν στελέχη του ελληνικού στρατού και της ελληνικής αστυνομίας που συντονίστηκαν με άλλους, παρεμφερείς, χρησιμοποιώντας άτυπα την επαγγελματική τους ιδιότητα και χρησιμοποιώντας τα παιδιά τους ως πάτημα στα σχολεία. Είναι από εκεί που εξαρχής ήμασταν σίγουροι ότι οι επίδοξοι φασιστοκαταληψίες ήταν γιοι μπάτσων και καρναβάνων, και νομίζουμε ότι οι συνεντεύξεις που πήραμε επαληθεύουν αυτή την αρχική μας διαίσθηση. Κατά τα άλλα, ας το σημειώσουμε εδώ για να βρίσκεται, παρότι φοβούμαστε μήπως φορτώσουμε με τεράστιες απαιτήσεις τους απανταχού διανοούμενους του κινήματος: η γεωγραφική κατανομή των «φασιστικών καταλήψεων» δεν αντανάκλασε την «κρίση που κάνει τους φτωχούς φασίστες», αλλά την πολιτική ισχύ της αστυνομίας, του στρατού, της εκκλησίας και του παρακράτους ανά περιοχή.

Θα πρέπει επιπλέον να έχουμε υπ' όψη μας ότι αν οι προηγούμενες διαπιστώσεις μας ισχύουν, οι προσπάθειες φασιστικής κινητοποίησης του Νοέμβρη αρχίζουν να δείχνουν πολύ λιγότερο ανώδυνες. Η πολιτική δραστηριοποίηση των σωμάτων ασφαλείας, πόσο μάλλον οι συντονισμένες προσπάθειες των σωμάτων ασφαλείας για τη δημιουργία «μαθητικού κινήματος», είναι στην πραγματικότητα

προσπάθειες εκτροπής. Υπάρχουν σοβαροί λόγοι που το Σύνταγμα της Ελληνικής Δημοκρατίας υπάγει τον στρατό υπό την ηγεσία του πολιτικού συστήματος. Ότι αυτοί οι λόγοι διέλαθαν, τόσο της προσοχής του Υπουργού Παιδείας, όσο και της προσοχής των ακοίμητων «Αγωνιστικών Παρεμβάσεων Συσπειρώσεων Κινήσεων Δ. Ε.», ίσως πρέπει να πάψει να μας εκπλήσσει. Οι ίδιοι τύποι, πριν από το δημοψήφισμα του 2015, είχαν ανεχθεί μια χαρά τον Υπουργό Άμυνας να σημειώνει ότι «ο στρατός εγγυάται την εσωτερική ασφάλεια της χώρας». Οι ίδιοι τύποι τελειώνουν την θητεία τους αντικαθιστώντας τον ήδη φασίστα Υπουργό Άμυνας, με τον αρχηγό του στρατού αυτοπροσώπως.

Αλλά για να επανέλθουμε στο θέμα μας, που είναι οι συμβιωτικές σχέσεις αριστερών και φασιστών, ας αναρωτηθούμε: Πόσο στεναχωριούνται οι φασίστες όταν οι πέντε γιοι μπάτσων και караβανάδων εμφανίζονται ως πεντακόσιοι; Πόσο στεναχωριούνται οι φασίστες όταν κινητοποιούνται ως σώματα ασφαλείας, αλλά η ιδιότητά τους αποσιωπάται με φράσεις όπως «ομάδα εξωσχολικών οι οποίοι οργανωμένα υποκινούν τους μαθητές με τους οποίους συνδέονται προσωπικά»;¹⁶ Πόσο στεναχωριούνται οι φασίστες όταν αναδεικνύεται ότι «το μακεδονικό» είναι ένα ζήτημα όντως φλέγον και εθνικώς αδιπραγμάτευτο, οπότε πρέπει να αντιμετωπίζεται με σοβαρότητα; Πόσο στεναχωριούνται οι φασίστες όταν η «συμφωνία Τσίπρα Ζάεφ» αναδεικνύεται ως ύπουλο κανόνισμα των Μεγάλων Δυνάμεων και όχι ως Εξωτερική Πολιτική του ελληνικού κράτους; Πόσο στεναχωριούνται οι φασίστες όταν από μπάτσοι, караβανάδες και μαφιόζοι μετονομάζονται σε «φτωχούς», «κοινωνικό βυθό» και άλλα ωραία και λυρικά; Πόσο στεναχωριούνται οι φασίστες όταν η καπιταλιστική κρίση εμφανίζεται ως κόλλημα της κακιάς κυρίας Μέρκελ;

Η απάντηση είναι, προφανώς, «οι φασίστες δεν στεναχωριούνται καθόλου». Αλλά υπάρχουν και χειρότερα. Όπως θα δούμε παρακάτω, αυτή η δυνατότητα αμοιβαίας ικανοποίησης αριστερών και φασιστών, ούτε μεμονωμένο περιστατικό είναι, ούτε προκύπτει κατά τύχη.

16. Με αυτά τα λόγια ο αναπληρωτής περιφερειακός διευθυντής εκπαίδευσης Άρης Παπαδόπουλος περιέγραψε το είδος των φασιστικών παρεμβάσεων εντός των σχολείων. Η καούρα του να μην πει «τα παιδιά των μπάτσων» είναι τόσο εμφανής, όσο και το γεγονός ότι γνωρίζει πως πρόκειται για τα παιδιά των μπάτσων. Αυτά τα ωραία στο Απόστολος Λυκεσάς, «Ακροδεξιοί στήνουν Καταλήψεις σε Σχολεία», *Εφημερίδα των Συντακτών*, 22/11/2018.

5. Η ταξική ουσία του εθνικοσοσιαλισμού

Σουμάρουμε: Τον Νοέμβριο του 2018, οι αριστεροί και οι φασίστες της χώρας ενεπλάκησαν σε μια διαδικασία που εκ των πραγμάτων αποδείχθηκε αμοιβαίως ωφέλιμη. Οι φασιστικές καταλήψεις φούσκωσαν τεχνητά, διαδικτυακά και κατά φαντασίαν, σε πλήθος και αριθμό συμμετεχόντων, έως εκεί που δεν παίρνει άλλο. Το «μακεδονικό ζήτημα» αναδείχθηκε ως εξαιρετικά σημαντικό και αδιαμφισβήτητο ύποπτο «εθνικής μειοδοσίας». Η «συμφωνία Τσίπρα - Ζάεφ» αναδείχθηκε ως αποτέλεσμα εξάρτησης από τις μεγάλες δυνάμεις αντί ως τμήμα της εξωτερικής πολιτικής του ελληνικού κράτους. Ο φασισμός αναδείχθηκε ως βούρλισμα των φτωχών και όχι ως πολιτική γνώμη των σωμάτων ασφαλείας για τη διαχείριση του ελληνικού κράτους και της καπιταλιστικής κρίσης. Ήταν μια διαδικασία που ωφελούσε τόσο τους φασίστες, όσο και τους αριστερούς της χώρας. Είναι αυτό που εννοούμε όταν υποστηρίζουμε ότι οι φασίστες και οι αριστεροί εμπλέκονται σε συμβιωτικές σχέσεις.

Δεν είναι η πρώτη φορά που αυτού του είδους οι συμβιωτικές σχέσεις οργανώθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν. Αντιθέτως, μπορούμε να επισημάνουμε πολλές παρόμοιες περιπτώσεις αρμονικής συμβίωσης αριστερών και φασιστών, που εκτείνονται από το πρόσφατο ως το πιο μακρινό παρελθόν. Θα παραθέσουμε, σύντομα, τρία παραδείγματα.

Παράδειγμα Πρώτο: Το «πρόβλημα των μεταναστών» αποτελεί κοινή διαπίστωση αριστερών και φασιστών, ήδη από το πογκρόμ του Αγίου Παντελεήμονα το 2011, για να μην πούμε από την ώρα που ο πρώτος Αλβανός εργάτης πάτησε το πόδι του στην ελληνική επικράτεια το 1991. Αυτό το «πρόβλημα» δεν είναι σκέτη ιδεολογία-χρησιμοποιείται διαρκώς και επωφελώς, από φασίστες και αριστερούς αντάμα, από τη χαμηλότερη ως την υψηλότερη κλίμακα. Τα κατώτερα στελέχη αριστερών και φασιστών επανδρώνουν τις ΜΚΟ που ασχολούνται με το μεταναστευτικό, τα μεσαία στελέχη αριστερών και φασιστών πουλούν εταιρικές υπηρεσίες σίτισης, καθαρισμού και στέγασης, τα ανώτερα στελέχη αριστερών και φασιστών διοργανώνουν «αντιδράσεις» και «αλληλεγγύες», διαπραγματευόμενα την τιμή των υπηρεσιών όλων των υπόλοιπων. Η διπλή όψη της διαδικασίας ενσαρκώνεται εις σάρκαν μία σε επιτυχημένες εθνικοσοσιαλιστικές περσόνες όπως ο δήμαρχος Λέσβου, Σπύρος Γαληνός, που αφού δι-

απραγματεύτηκε επί μακρόν «το πρόβλημα» για λογαριασμό της τοπικής κοινωνίας, αφού καβάλησε την εξασφάλιση του μειωμένου ΦΠΑ για λογαριασμό των αγαθών Λέσβιων, αφού διοργάνωσε καναδυό πογκρομάκια και έκλαψε για τις «αποθήκες ψυχών», τώρα φημολογείται πως θα κατέβει στις επόμενες αυτοδιοικητικές εκλογές με την υποστήριξη του Σύριζα και των ANEL.¹⁷

Παράδειγμα Δεύτερο: Η «εναντίωση στους πλειστηριασμούς» αποτελεί κοινό τόπο του ελληνικού εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος από το 2009 και μετά. Έκτοτε, για χρόνια ολόκληρα, με αστάλινη περιοδικότητα, η εναντίωση στους πλειστηριασμούς κινητοποίησε φασίστες και αριστερούς ανάμα σε κάθε λογής «αγωνιστικές κινητοποιήσεις». Την ίδια στιγμή, οι «αγωνιστικές κινητοποιήσεις» αριστερών και φασιστών ήταν εξαιρετικά συμφέρουσες για τις ελληνικές τράπεζες, που επιθυμούσαν να διατηρήσουν τα κόκκινα δάνεια ως κόκκινα δάνεια και όχι ως σπίτια που δεν μπορούν να πουληθούν. Εκτός από αυτό, οι «αγωνιστικές κινητοποιήσεις» ήταν εξαιρετικά συμφέρουσες για τους Έλληνες μικρομεσαίους δανειολήπτες και ιδιοκτήτες ακινήτων. Ήταν αυτή η σύγκλιση συμφερόντων μεταξύ κράτους, τραπεζών και μικρομεσαίων ιδιοκτητών που εξασφάλισε ότι οι «κινητοποιήσεις για τους πλειστηριασμούς» διέθεταν την σταθερή υπόρρητη υποστήριξη των αρμόδιων μηχανισμών του ελληνικού κράτους, ανεξαρτήτως κυβέρνησης.¹⁸

Παράδειγμα Τρίτο: Η εξωτερική πολιτική του ελληνικού κράτους αποτελεί τον πιο κραυγαλέο και τον πιο επικίνδυνο από τους κοινούς τόπους αριστερών και φασιστών. Αν και μπορεί να υποστηρίξει κανείς ότι αυτή η σύγκλιση ξεκινάει κάπου στα 1934, μπορούμε να αρκεστούμε στις εκφάνσεις της από το 2009 και μετά. Ήδη από την εποχή των πολυτραγουδισμένων «πλατειών», η απόκρυψη των αντιτουρκικών κινήσεων στην Ανατολική Μεσόγειο, η ανάδειξη της «τουρκικής προκλητικότητας», η υποστήριξη των «τριγωνικών συμ-

17. Για τις λεσβιακές πογκρομικές περιπέτειες και τη σχέση τους με τον μειωμένο ΦΠΑ,δες «Η Περιπλοκότητα του 'Μεταναστευτικού Ζητήματος' στην Ασφαλέστερη χώρα του ΚόσμουΤΜ: Συμπεράσματα, Μέθοδοι, Εφαρμογές, ΦΠΑ», *Antifa #60*, 5/2018. Για φήμες σχετικά με την πολιτική υποστήριξη που ενδέχεται να λάβει ο Δήμαρχος Λέσβου στις επόμενες αυτοδιοικητικές εκλογές,δες «Λέσβος: Η Διάσπαση του Δήμου και οι Υποψήφιοι», *Καθημερινή*, 11/1/2019.

18. Σχετικάδες «Κανένα Σπίτι στα Χέρια Τραπεζίτη και Άλλα Μυστήρια του Ελληνικού Εθνικοσοσιαλισμού», *Antifa #58*, 12/2017. Επίσης «Το Σπίτι όντως Κατέληξε στα Χέρια του Τραπεζίτη (Μόνο που ο Τραπεζίτης δεν το Θέλει)», *antifascripta.net*, 4/11/2018.

μαχιών», συνδυάζονται αρμονικά με τις ιδεολογίες της «εξάρτησης από τις μεγάλες δυνάμεις». Από το 2015 και μετά, νομίζουμε πως δεν χρειάζονται καν ιδιαίτερα επιχειρήματα. Η εθνικοσοσιαλιστική κυβέρνηση που αναδείχθηκε «από τις πλατείες», ανέλαβε να συνεχίσει αταλάντευτα την εξωτερική πολιτική των προηγούμενων δίχως να ανοίξει ρουθούνι, αν βέβαια εξαιρέσουμε τις συντριπτικές καταγγελίες περί «εξάρτησης» που προέρχονται από τους συντρόφους των «Αγωνιστικών Παρεμβάσεων Συσπειρώσεων Κινήσεων Δ. Ε.»

Λίγες σελίδες πριν, επισημάναμε ότι οι συμβιωτικές σχέσεις αριστερών και φασιστών ξεκινούν από το ταξικό συμφέρον και καταλήγουν στο κράτος. Νομίζουμε πως τα παραδείγματά μας είναι εξαιρετικά διαφωτιστικά. Στην περίπτωση της εκμετάλλευσης των μεταναστών, στην περίπτωση της απαγόρευσης των πλειστηριασμών, στην περίπτωση της εξωτερικής πολιτικής, το συμφέρον του μικρού ιδιοκτήτη αναζήτησε και βρήκε παρόμοια πολιτική έκφραση, είτε στην αριστερά, είτε στον ναζισμό. Η κρατική ανταπόκριση σε αυτά τα «από τα κάτω» αιτήματα υπήρξε γενναιόδωρη όσο και πολιτικά διορατική, απαιτώντας βέβαια το γνωστό τίμημα που οι μικροί ιδιοκτήτες πληρώνουν πάντα πρόθυμα: το αίμα και τον θάνατο, αρκεί να είναι των άλλων.

Ότι σε διάφορες περιστάσεις αυτού του είδους οι συμβιωτικές σχέσεις ξεδιπλώθηκαν στον δημόσιο χώρο με τον πιο κραυγαλέο τρόπο ώστε να τις δουν όλοι, είναι το πιο συνταρακτικό και το πιο παραγνωρισμένο γεγονός της πρόσφατης ελληνικής ιστορίας. Οι κοινές συγκεντρώσεις αριστερών και φασιστών στην Πλατεία Συντάγματος, υπό το προσωνόμιο «αγανακτισμένοι», μία ημέρα μετά το τέλος του πογκρόμ του Αγίου Παντελήμονα, η υποστήριξη του «αγώνα της ΕΡΤ» από «ελευθεριακούς κομμουνιστές» και μαρξιστές αναλυτές των Εξαρχείων, οι επιδεξιότεροι των οποίων κατέληξαν γενικοί γραμματείς υπουργείων, οι κοινές συγκεντρώσεις και οι κοινές γνώμες για το «δημοψήφισμα» του 2015, σήμερα γίνονται αντιληπτές το πολύ ως στιγμιαία ολισθήματα. Στην πραγματικότητα ήταν οι κορυφαίες στιγμές του ελληνικού εθνικοσοσιαλισμού. Προφανώς μέχρι την επόμενη.

6. Οι εχθροί του εθνικοσοσιαλισμού και τα προβλήματά τους

Το 2011, δηλαδή σε χρόνο ανύποπτο για τους πολλούς, ο πλέον επιτυχημένος Έλληνας Υπουργός Εξωτερικών των τελευταίων χρόνων, αποφάσισε να διατυπώσει δημοσίως τη γνώμη του για τη σχέση μεταξύ «εθνικού συμφέροντος» και «κατώτερων τάξεων». Ο επιτυχημένος Υπ. Εξ. ήταν ο Νίκος Κοτζιάς και ο τόπος διατύπωσης των απόψεών του ήταν το βιβλίο του «Η Εξωτερική Πολιτική της Ελλάδας στον 21ο Αιώνα». Η γνώμη του κυρίου Κοτζιά έχει ως εξής:

[Οι κατώτερες τάξεις] συχνά, επιλέγουν αντί των κοινωνικών αγώνων, τη διεθνή αναβάθμιση ή προάσπιση του κράτους τους ως μια άμεση, γιατί όχι και πιο εύκολη, επιλογή υπεράσπισης των κεκτημένων, ακόμη και διεύρυνσής τους. Αυτή είναι η βάση πάνω στην οποία πολλά αριστερά κόμματα επέλεξαν στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, αλλά και σε άλλες περιπτώσεις, να υποστηρίξουν ακόμη και την καλύτερη επιλογή του πολέμου. Αυτά είναι και τα πλαίσια, αλλά και ο μηχανισμός αποδοχής, από τα λαϊκά στρώματα μιας κοινωνίας, της ύπαρξης κοινών εθνικών ζητημάτων με τις κυρίαρχες σε αυτήν ομάδες. Πρόκειται για μηχανισμό - πλαίσιο, που όταν υποτιμήθηκε από τα κόμματα της αριστεράς το πλήρωσαν με την απώλεια δεσμών με τις ευρύτερες «λαϊκές μάζες», ενώ όταν το πήραν υπ' όψη, όπως στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, χωρίς να αγνοήσουν το κοινωνικό ζήτημα, μεγαλούργησαν.¹⁹

Την ίδια στιγμή που ο διορατικός Νίκος Κοτζιάς διατύπωνε με απaráμιλλη διαύγεια το εθνικοσοσιαλιστικό του όραμα, τα κατά φαντασία «λαϊκά στρώματα», δηλαδή οι μικρομεσαίοι της χώρας, έσπευδαν να τον επαληθεύσουν συνωστιζόμενα στην πλατεία Συντάγματος. Ανακάλυπταν «κοινά εθνικά ζητήματα» με τις «κυρίαρχες ομάδες» και τα κωδικοποιούσαν κάτω από τις ταμπέλες της «εξόδου από την Ε.Ε.», της «ΑΟΖ», της υπεράσπισης του μισθού των δημοσίων υπαλλήλων και της μούτζας στη βουλή. Την ίδια στιγμή, όπως ανέμενε ο φιλόδοξος Νίκος Κοτζιάς, διαμόρφωναν την πολιτική τους εκπροσώπηση

19. Νίκος Κοτζιάς, *Η Εξωτερική Πολιτική της Ελλάδας στον 21ο Αιώνα: Για μια Νέα, Ενεργητική, Δημοκρατική, Πατριωτική Στρατηγική στην Εποχή της Αντιπαγκοσμιοποίησης*, Καστανιώτης, 2011, σ. 343.

για το μέλλον, δηλαδή το δικέφαλο πλάσμα η μορφή του οποίου ήδη διαγραφόταν στη διπλή όψη της «πάνω» και της «κάτω» πλατείας.

Κι όμως! Ταυτόχρονα με την άμεση επαλήθευση της σκέψης του Νίκου Κοτζιά, η μαθητευόμενη βάση του ελληνικού εθνικοσοσιαλισμού επεδείκνυε, έμμεσα, για όποιον είχε μάτια να βλέπει, ορισμένα σημαντικά ζητήματα που ο Νίκος Κοτζιάς, σοφά ποιών, είχε προτιμήσει να συσκοτίσει. Το πρώτο ζήτημα αφορούσε την *ταξική σύνθεση* των συμμετεχόντων. Πουθενά εδώ τα «κατώτερα στρώματα». Αντιθέτως, οι μεσαίες τάξεις, οι δημόσιοι υπάλληλοι, οι επί τριακονταετία ψηφοφόροι του ΠΑΣΟΚ και τα απομεινάρια της αριστεράς: αυτοί αποτέλεσαν τη συντριπτική, ηγεμονική μάζα του κοινωνικού υλικού των «πλατειών».

Το δεύτερο ζήτημα αφορούσε τον *ταξικό προσανατολισμό* των συμμετεχόντων. Η ιστορία τα είχε φέρει έτσι που «οι πλατείες» διαδέχθηκαν ένα φασιστικό πογκρόμ που διεξαγόταν επί εβδομάδες στον Άγιο Παντελεήμονα, με νεκρούς και τραυματίες, με φυσικούς αυτουργούς φασίστες, μαφιόζους, καθώς και σύσσωμο το αστυνομικό τμήμα της περιοχής με ενισχύσεις από ΓΑΔΑ.²⁰ Ακόμη χειρότερα: το πογκρόμ του Αγίου Παντελεήμονα έλαβε τέλος ώστε οι φασίστες, που έως τότε ήταν απασχολημένοι με τη διεξαγωγή του, να μπορέσουν να επανδρώσουν τις «πλατείες». Η μαθητευόμενη βάση του ελληνικού εθνικοσοσιαλισμού, όχι μόνο δεν ήταν «λαϊκά στρώματα», αλλά συστάθηκε πάνω στην οργανωμένη εχθρότητα προς την εργατική τάξη. Η πρώτη απόφαση των συγκεντρωμένων μικρομεσαίων ήταν να αγνοήσουν το πογκρόμ ενάντια στους μετανάστες εργάτες. Η δεύτερη ήταν να επιβραβεύσουν τους φυσικούς αυτουργούς του πογκρόμ, παραγράφοντας ή και επικροτώντας τις προηγούμενες πράξεις τους, αναγνωρίζοντάς τους ως πολιτικό υποκείμενο και συνυπάρχοντα απροβλημάτιστα με τις θέσεις τους.

Γεγονός που μας φέρνει στο τρίτο ζήτημα που ο Νίκος Κοτζιάς είχε σοφά αποφασίσει να αποκρύψει: ακριβώς δηλαδή το ζήτημα του *υπόλοιπου* που δημιουργείται κατά τη διαδικασία σύνθεσης του ελληνικού εθνικοσοσιαλισμού. Όπως έγινε προφανές εξαρχής, η ανακάλυψη των «κοινών συμφερόντων» των μικρομεσαίων με τις κυρίαρχες τάξεις, έδειχνε εξαρχής και με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο

20. Όλα αυτά έχουν εξιστορηθεί παρ'άνω από λεπτομερώς στο *Autonome Antifa, Επιτροπές Κατοικιών: Κατάδυση στο Μέλλον του Ελληνικού Φασισμού*, Αθήνα, 2012.

εκείνους που μοιραία βρίσκονταν εκτός αυτών των κοινών συμφερόντων. Και όπως θα έπρεπε να περιμένει κανείς, αυτό το υπόλοιπο αναδείχθηκε καταρχήν με το πρόσωπο της πλέον προφανούς από τις φιγούρες που αποτελούν το σώμα τους. Οι μετανάστες εργάτες δεν αποκλείστηκαν απλά από τις πλατείες του εθνικοσοσιαλισμού· με τρόπο χαρακτηριστικά έκκεντρο, *οι πλατείες του εθνικοσοσιαλισμού συστάθηκαν καταστατικά ενάντια στους μετανάστες εργάτες* - με ένα βροντερό «ψοφήστε - χεστήκαμε».

Το βασικό πλεονέκτημα του ελληνικού εθνικοσοσιαλισμού είναι ότι μπορεί να παρουσιάζεται ως ιδεολογική θέση ή «παρεξήγηση», ενώ στην πραγματικότητα είναι οργάνωση και προσανατολισμός ταξικών συμφερόντων. Το βασικό μειονέκτημα του ελληνικού εθνικοσοσιαλισμού είναι ότι ακριβώς επειδή πρόκειται για διαδικασία οργάνωσης και προσανατολισμού ταξικών συμφερόντων, αποτελεί ταυτόχρονα και ιστορική διαδικασία σύστασης των εχθρών του. Είναι αυτοί οι εχθροί που τον Νοέμβρη του 2018 έκαναν αισθητή την παρουσία τους στο εσωτερικό των ελληνικών σχολείων. Είναι αυτοί που διαφαίνονται στις συνεντεύξεις μας, τόσο διαφορετικοί και τόσο παρόμοιοι, τόσο φτωχοί σε γνώση και τόσο εύστοχοι σε διαίσθηση, τόσο μηδαμικοί και τόσο σπουδαίοι. Και είναι, αυτοί οι εχθροί, ακριβώς αυτό που θα περίμενε κανείς· η πολυεθνική εργατική τάξη, ο πολιτισμός της, η δαιμονική διαίσθηση που την καθιστά ικανή να αγνοεί χρόνια προπαγάνδας και να επικεντρώνει σε αυτό που ξέρει από την εμπειρία της.

Θα πρέπει όμως σε αυτό το σημείο να είμαστε εξαιρετικά προσεκτικοί. Λίγες σελίδες πιο πριν υποστηρίξαμε ότι η μνήμη των γεγονότων του Νοέμβρη αντιμετωπίζει δύο κινδύνους. Εκείνος που μας αφορά πιο άμεσα είναι η θριαμβολογία. Πράγματι, εκείνος που θριάμβευσε κατά τη διάρκεια των επεισοδίων του Νοέμβρη δεν ήταν ούτε η πολυεθνική εργατική τάξη, ούτε βέβαια οι ταπεινοί υπεύθυνοι ετούτης εδώ της μπροσούρας. Εκείνος που θριάμβευσε ήταν ο ίδιος ο εθνικοσοσιαλισμός. Που για άλλη μια φορά επέδειξε τις δυνατότητες συμβιωτικής δράσης αριστερών και φασιστών. Που για άλλη μια φορά έκανε τη δουλειά του και πέρασε απαρατήρητος· στην καλύτερη ως «αναγκαίος συμβιβασμός» - στη χειρότερη ως αυτόματος τυφλοσούρτης.

Ξαναθυμίζουμε: φασίστες και αριστεροί φούσκωσαν τεχνητά ο ένας τον άλλο. Η γενική διανοητική φτώχεια εξασφάλισε πως «το

ζήτημα της Μακεδονίας» αποκρύφθηκε ως ελληνική εξωτερική πολιτική και αναδείχθηκε ως «εθνική προδοσία» ή «εξάρτηση» (δηλαδή πάλι εθνική προδοσία), ώστε να διαλέξει κανείς ό,τι επιθυμεί. Οι γιοι των μπάτσων και των караβανάδων αναδείχθηκαν ψευδώς ως «κατώτερα στρώματα» και «κοινωνικός βυθός». Η ίδια η ύπαρξη των εχθρών του φασισμού εντός των σχολείων αποσιωπήθηκε, απέμεινε ως αδιόρατο συμβάν που αναμφίβολα, τώρα που μιλάμε, προβληματίζει στα σοβαρά τα αρμόδια κλιμάκια της ΓΑΔΑ. Ακόμη χειρότερα, οι εχθροί του φασισμού παραμένουν ανοργάνωτοι, ανίκανοι ακόμη και να ξεκινήσουν να αντιλαμβάνονται την ιστορική τους συγκυρία και τις απαιτήσεις της.

Όχι, καθόλου θριάμβος δεν είναι όλα τούτα. Το αντίθετο: είναι σημάδια του είδους της εποχής μας και σημάδια των καιρών που θα 'ρθουν. Δεν έχουμε την παραμικρή αμφιβολία ότι σε περιστάσεις όπου η έκτακτη ανάγκη θα λειτουργεί επιτακτικότερα, σε περιστάσεις όπου το ελληνικό κράτος θα εμπλακεί στα σοβαρά σε παρόμοια εγχειρήματα, εκείνο που θα απομείνει θα είναι η πιο καταθλιπτική κυριαρχία της κρατικής προσταγής, τόσο εντός των σχολείων, όσο και εκτός. Μας φαίνεται προφανής ετούτη η πρόβλεψη. Τόσο προφανής όσο και το γεγονός ότι εκείνοι που θα έπρεπε να αποτελούν τους εχθρούς του φασισμού εκτός των σχολείων, επιμένουν να μην εργάζονται προς την κατεύθυνση της αυτόνομης κατανόησης του κόσμου. Επιμένουν να μην εργάζονται προς την κατεύθυνση της μόνης οργάνωσης και δράσης. Επιμένουν να συντάσσονται με τους αρμόδιους αριστερούς όποτε ακούγεται το ψεύτικο κάλεσμα της έκτακτης ανάγκης. Κακά τα ψέμματα: αρνούμαστε πεισματικά να αναλάβουμε τις ευθύνες μας.

Παρόλ' αυτά, το ζητούμενο παραμένει. Οι μαθητές και μαθήτριες με τις δεκάδες εθνικότητες, οι πολυεθνικοί εξωσχολικοί, που αδιαφόρησαν για «το όνομα της Μακεδονίας» ενώ όλα τους έλεγαν το αντίθετο, που βάλανε τη μούρη τους μπροστά και ξεσκέπαστη απέναντι σε γιους μπάτσων και διευθυντές σχολείων, που μίλησαν με τον τρόπο τους για χάρη μας, είναι το ταξικό και πολιτισμικό μας αντίστοιχο εντός των σχολείων. Και όχι, δεν περιμένουν από εμάς, δηλαδή από τη σάρκα τους την ίδια, να εμφανιστούμε παρέα με συριζαίους και ακροαριστερούς καθηγητές τσαμπουνώντας περί «ξενόφερτης συμφωνίας Τσίπρα - Ζάεφ», «κυριαρχίας της Χρυσής Αυγής», «προοδευτικού τόξου» και «κρίσης που κάνει τον φτωχό φασίστα». Περιμένουν

γνώμη για τη Μακεδονία, γνώμη για την εξωτερική πολιτική, γνώμη για τους φασίστες, γνώμη για την καπιταλιστική κρίση. Γενικότερα: περιμένουν γνώμες και πρακτικές που να μπορεί να χρησιμοποιηθούν ως αφετηρία για να οργανώσουν την πηγαία τους ταξική καχυποψία απέναντι στα ελληνικά αφεντικά, στο ελληνικό κράτος, την αστυνομία του, τον σχολικό μηχανισμό και τα παραφερνάλια του.

Αν τώρα, αντί να προσφέρουμε τέτοιες γνώμες και πρακτικές, αντί να οργανώνουμε την παρέμβαση στα σχολεία όλο το χρόνο, αντί να εκπαιδευόμαστε στις ολοκαίνουργιες γλώσσες του πολυεθνικού προλεταριάτου που θα 'πρεπε ήδη να είναι οι γλώσσες μας, βρισκόμαστε στα σχολεία παρέα με τους αριστερούς καθηγητές, σείοντας το φάσμα της «κυριαρχίας της Χρυσής Αυγής στα σχολεία» και καλώντας σε «αντιφασιστικά μέτωπα» για λογαριασμό του Σύριζα, θα πρέπει πρώτα να καταλάβουμε ότι αυτό είναι όντως βαρύ τίμημα. Και έπειτα, τουλάχιστον, να αναλογιστούμε αν, τελικά, κάνουμε ό,τι κάνουμε επίτηδες, ή κατά λάθος.

Θα είναι και αυτό μια αρχή. Η καπιταλιστική κρίση και ο πόλεμος καλπάζουν. Ο φασισμός φτιάχνει τον εαυτό του και περιμένει να επιδείξει τις δυνατότητες και τη χρησιμότητά του. Και φυσικά, η ίδια η Ιστορία περιμένει να την φτιάξουμε. Ξεκινώντας, όπως πάντα, από αρχικές συνθήκες που δεν επιλέξαμε.

*Autonome Antifa
Ιανουάριος 2019*

ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΑΜΕ ΑΡΙΣΤΕΡΟΥΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

Το μακρινό 2011, η αριστερά της χώρας ανακάλυψε για πρώτη φορά το παραμύθι της «κυριαρχίας της Χρυσής Αυγής στα σχολεία». Οι αριστεροί προπαγανδιστές φαντασιωνόνταν πως, με κάποιο τρόπο, ο τρόμος της «κυριαρχίας των φασιστών στα σχολεία» θα μετατρέπονταν σε ψήφους.

Τώρα τελευταία, μιας και ξανάρχονται οι εκλογές, οι αριστεροί της χώρας ανακαλύπτουν ξανά το ίδιο viral παραμύθι. Και πάμε ξανά: είκοσι χιλιάδες αριστεροί πατοκούμηδες ποστάρουν και μπλογκάρουν βίντεο με τους ίδιους δέκα μικρούς γίους μπάντων να λένε μαλακίες. Στο τέλος, όλοι μαζί νομίζουν ότι είναι διακοσίες χιλιάδες φασίστες.

Θα θέλαμε να επισημάσουμε τρία σχετικά σημεία:

Το πρώτο: Οι αριστεροί καθηγητές μέσης εκπαίδευσης, αντί να λένε σαν τις κομμένες διαδικτυακές κεφαλές για τον ρατσισμό των μαθητών τους, καλά θα έκαναν, έστω για μια φορά, να μιλήσουν για τον ρατσισμό των καθηγητών μέσης εκπαίδευσης. Λογικά θα πρέπει να γνωρίζουν το ζήτημα πολύ καλύτερα. Γιατί, όσο και αν περιρριφούνται ότι «χρυσούν συνεχώς», το μέγιστο εργασιακό τους επίτευγμα είναι το ταξικό / γλωσσικό απαρχαίνι ενάντια στη δεύτερη γενιά και την εργατική τάξη γενικότερα.

Κρατάει δύο αιώνες. Είναι το πραγματικό τους «Δεξιόγυμνασ».

Το δεύτερο: Ουδέποτε, ούτε εμείς, ούτε οι σημερινοί αντίστοιχοί μας στα σχολεία αυτής της χώρας, χρειαστήκαμε «τη βοήθεια των εκπαιδευτικών» για να τα βάλουμε με τους φασίστες. Οπότε οι «εκπαιδευτικοί», ας ρίξουν αποβολές στους «απροσάρμοστους», ας βάλουν τους «προσαρμοσμένους» να πουν πατριωτικά ποιήματα, ας μοιράσουν τα «δέκα» και τα «είκοσι» με ταξική μεζούρα. Αφού δεν ξέρουν άλλο, ας κάνουν τέλος πάντων αυτό που ξέρουν.

Το τρίτο: Κι εμείς θα κάνουμε αυτό που ξέρουμε. Τα σχολεία της χώρας ήταν και είναι πολυεθνικά. Δηλαδή οι μικροί φασίστες μπαίνουν στη θέση τους με χίλιους τρόπους, κάθε σχολική μέρα, σε κάθε προαύλιο, σε κάθε δρόμο και πεζοδρόμιο, σε κάθε πλατεία. Έτσι έγινε μεταξύ του 1993 και του 1998, έτσι έγινε μεταξύ του 2011 και του 2013, έτσι γίνεται ακόμη.

Ολα τα υπόλοιπα είναι social media και αριστεροί καθηγητές μέσης εκπαίδευσης. Δηλαδή μηχανικά υποβοηθούμενη ρηθιολογία, ιδρυματισμός Ελλήνων δημοσίων υπαλλήλων και αριστερότερς ομορτυνισμός, τρία σε ένα.

ΓΙΑ ΝΑ ΤΑ ΒΑΛΟΥΜΕ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

**autonome
antifa** ★

autonome.antifa@yahoo.com
autonomeantifa77.wordpress.com

ΓΙΑΤΙ
ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ
ΡΕΞ
ΕΓΣ ΟΛΟ ΦΑΓΕΤΣ
ΤΟΥΣ ΒΑΣΤΕ ΝΑ
ΤΡΩΝΕΙ!

Το Δεκέμβρη του 2018, κι ενώ το ελληνικό αριστερό πολιτικό / μηντιακό / εκπαιδευτικό σύμπλεγμα έπαιζε στο φουλ «κυριαρχία της Χρυσής Αυγής στα σχολεία» εκδώσαμε και τοιχοκλήσαμε την παραπάνω αφίσα. Εκεί, ανάμεσα σε άλλα, σημειώνουμε και το εξής: «Οι μικροί φασίστες μπαίνουν στη θέση τους με χίλιους τρόπους, κάθε σχολική μέρα, σε κάθε προαύλιο, σε κάθε δρόμο και πεζοδρόμιο, σε κάθε πλατεία. Έτσι έγινε μεταξύ του 1993 και του 1998, έτσι έγινε μεταξύ του 2011 και του 2013, έτσι γίνεται ακόμη». Πρόκειται για μια διαπίστωση ιστορική και βιωματική μαζί. Μακριά από την κλάψα, την ηττοπάθεια και την αριστερίλα που μας σέρβιραν με το κιλό το δίμηνο Νοέμβρη-Δεκέμβρη του 2018, οι κάθε είδους καλοθελητές.

Β' ΜΕΡΟΣ: ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΑΠΟ ΠΡΩΤΟ ΧΕΡΙ

1. «Θα πάμε πρώτοι εμείς!»! Μια ιστορία από τα ανατολικά

Τα όσα ακολουθούν περιγράφουν συμβάντα που έλαβαν χώρα κάπου στα ανατολικά προάστια. Η «Έλλη» είναι μια συντρόφισσα που -σας το λέμε εμείς- είναι ικανή να σηκώσει το τηλέφωνο στις μία η ώρα το πρωί, και κατόπιν να βγει με σκούπα, φαράσι και σκουπιδοσακούλα για να παραλάβει ράντομ τρικάκια της Χρυσής Αυγής και να τα παραδώσει στην ανακύκλωση.

antifa aut.: Οπότε ήταν νύχτα;

Έλλη: Ναι, νύχτωνε σιγά σιγά κι εμείς είχαμε μαζευτεί να συζητήσουμε τα... κακά μαντάτα!

antifa aut.: Δηλαδή;

Έλλη: Δηλαδή κάποια αριστερή καθηγήτρια είχε βγάλει φιρμάνι ότι την Παρασκευή το σχολείο της θα βρισκόταν υπό κατάληψη από «εθνικιστές μαθητές».

antifa aut.: Κι εσείς...

Έλλη: Κι εμείς, ξέρεις, μαζευτήκαμε στην κατάληψη της γειτονιάς το προηγούμενο βράδυ, να συζητήσουμε τι θα κάνουμε.

antifa aut.: Και πώς πήγε η συζήτηση;

Έλλη: Ε, πήγε όπως πάνε συνήθως αυτές οι συζητήσεις. Ελάχιστη συμφωνία περί του τι είναι ο φασισμός και πώς παλεύεται και μπόλικη έκτακτη ανάγκη, γιατί η δουλειά ήταν να γίνει ακριβώς την επομένη. Αλλά τι να κάνεις; Να μην πας; Κι άμα δεν πας τι θα καταλάβεις;

antifa aut.: Μάλιστα. Οπότε, το συζητήσατε το θέμα;

Έλλη: Ναι, το συζητήσαμε. Κάποια στιγμή μπήκε το ζήτημα, ξέρεις, να προσέξουμε μην εμφανιστούμε φάντης μπαστούνι παρέα με τους αριστερούς καθηγητές και νομίσουν τα παιδιά ότι είμαστε μια φάση οι αριστεροί κι εμείς... ακόμη χειρότερα, μια φάση οι καθηγητές και εμείς... ακόμη χειρότερα, ότι θέλουμε να ανοίξουμε το σχολείο για να μάθουν τα παιδάκια γράμματα του Θεού τα πράγματα!

antifa aut.: Κατάλαβα. Και γενικότερα, το θέμα του πώς διαχωρίζεται κανείς από τους αριστερούς όταν πηγαίνει παρέα...

Έλλη: Ναι. Και τι να λέμε που να είναι διαφορετικό και πώς να πιάσεις κουβέντα με μαθητές και τι να λες άμα πιάσεις κουβέντα...

antifa aut.: Α έτσι. Και πώς πήγε αυτό;

Έλλη: Κοίτα, μόλις κάποιοι άρχισαν να λένε τέτοια, έπεσε μια μουγκαμάρα άλλο πράμα. Κατάλαβες· τι να πω, ήταν φαίνεται κάπως εκτός θέματος...

antifa aut.: Και πώς έληξε αυτή η... περίοδος παρατεταμένης αμηχανίας;

Έλλη: Χα χα, με δύο τρόπους. Πρώτον πήγαμε παρακάτω. Δεύτερον όμως, έπειτα από λίγο εμφανίστηκαν τρεις τέσσερις μαθητές στο παρκάκι έξω από την κατάληψη κι άρχισαν να φτιάχνουν ένα πανώ.

antifa aut.: Οπότε βγήκατε έξω να δείτε τι κάνουν;

Έλλη: Ε ναι, βγήκαμε. Οπότε τους ρωτάμε «τι φτιάχνετε εκεί ρε»; Και μας λένε «φτιάχνουμε πανώ γιατί μάθαμε ότι οι φασίστες θέλουν να κάνουν κατάληψη και θα πάμε πρώτοι εμείς».

antifa aut.: Ασα... και μετά;

Έλλη: Ε, μετά τους βοηθήσαμε!

antifa aut.: Και το πανώ τι έλεγε;

Έλλη: «Κανένα σύνορο δεν μας χωρίζει - Κανένα έθνος δε μας ενώνει».

antifa aut.: Είχε και αλφάδι;

Έλλη: Εννοείται!

antifa aut.: Και η κατάληψη έγινε;

Έλλη: Έγινε και παραέγινε!

antifa aut.: Και γενικό συμπέρασμα;

Έλλη: Εεε... τα προβλήματά μας λύθηκαν εύκολα, με λίγη... έξωθεν βοήθεια!

1ο ΓΕΛ Περιστερίου, Πέμπτη 29 Νοέμβρη 2018. Κι εδώ η «κυριαρχία» της Χρυσής Αυγής συνάντησε κάτι πρακτικά προβληματάκια...

2. «Δεν μας χρειάζονται άλλοι αντιφασίστες»! Μια ιστορία από το κέντρο της πόλης

Οι σύντροφοι από το antifa patissia (στο εξής antifa P.) πήραν την υπόθεση με τις αντιφασιστικές καταλήψεις στα σοβαρά. Αφού η «φασιστική Παρασκευή» πήγε άπατη, έγραψαν μια σχετική προκήρυξη, της έβαλαν τίτλο «Ούτε να το σκέφτεστε λέμε!» και βγήκαν για μοίρασμα στα σχολεία της περιοχής τους. Τα όσα ακολούθησαν τους αποζημίωσαν, ειδικά όταν έφτασαν σε Λύκειο κάποιοι μαθητές του οποίου διαφήμιζαν την αντιφασιστική τους δράση στο διαδίκτυο, ποζάροντας με ένα πανώ που έγραφε «Έξω οι φασίστες από τα σχολεία».

AntifaP.: Καλημέρα, μάθαμε πως εδώ...

Μαθητής: Γεια σας σύντροφοι!!

AntifaP.: Χα!Τι λέει εδώ; Είδαμε πως βγάλατε αντιφασιστικό πανώ, φωτογραφίες...

Μαθητής: Ναι ναι! Εγώ κάπως το οργάνωσα αυτό, αλλά όχι μόνος, ξέρετε, όλοι εδώ μαζί προσπαθούμε...

AntifaP.: Έλα ρε, γαμώ! Για πες πως έγινε η φάση!

Μαθητής: Ναι, πιο σιγά όμως γιατί έχει και ρουφιάνους εδώ.

AntifaP.: Σωστά, για πες.

Μαθητής: Ρε, εμείς εδώ πάμε παντού. Να, και στις 6 Δεκέμβρη είχαμε κατέβει στη πορεία και γενικά πάμε παντού. Κανονίζουμε όλοι μαζί και πάμε. Ε και τώρα με τις καταλήψεις για τη μακεδονία βγάλαμε το πανώ...

AntifaP.: Και τι αντιδράσεις είχε αυτό;

Μαθητής: Εε τι μωρέ, εμείς εδώ δεν έχουμε φασίστες! Έχουμε και παιδιά προσφύγων εδώ. Δεν τους παίρνει να κάνουν τίποτα!

AntifaP.: Δηλαδή έχει μαθητές φασίστες που δεν κουνιούνται;

Μαθητής: Ούτε καν! Μόνο κάτι γονείς παίζουν που είναι φασισταριά αλλά τα παιδιά τους είναι κομπλέ!

AntifaP.: Σαν πολύ ωραία μας τα λες...

Μαθητής: Ναι καλά. Στην πενήνμερη που πήγαμε είχαμε φτιάξει και πανώ που έλεγε, ξέρεις, τάδε Λύκειο Αθηνών και από κάτω έγραφε antifa αλλά οι καθηγητές και η διευθύντρια μάς είπαν ότι αν δε το κρύβαμε θα μας γυρνούσαν πίσω.

AntifaP.: Τι λες τώρα!

Μαθητής: Ναι, ναι! Σε έμενα τα έλεγαν, γιατί ήξεραν ότι εγώ τα είχα κανονίσει κάπως.

Antifa P.: Έχεις καμια φωτογραφία να μας δείξεις;

Μαθητής: Να! Εδώ, που ποζάρουμε όλοι μαζί.

Antifa P.: Έλα ρε, είναι πολύ καλοφτιαγμένο.

Μαθητής: Ναι, τελικά το βγάλαμε κι εκεί που πήγαμε πενθήμερη και όσοι το έβλεπαν γούσταραν.

(Ακολουθεί ανταλλαγή αυτοκόλλητων)

Μαθητής: Τέλεια, έχουμε κολλήσει και εμείς κάποια αντιφασιστικά εδώ, που μας τα δίνει η διευθύντρια. Ξέρετε αυτά που λένε «σιγά μη φοβηθώ» και έχουν τη σβησμένη σβάστικα.

Antifa P.: (δε λένε κουβέντα -- ακόμη το επεξεργάζονται...)

Εκείνη την ώρα περνούν οι φίλοι του και αφού τον χαιρετάνε, παίρνουν την προκήρυξη και μπαίνουν στο προαύλιο του σχολείου φωνάζοντας «αναρχία ρε».

Μαθητής: Πάω μέσα γιατί έχει χτυπήσει κουδούνι!

Antifa P.: Οκ ρε. Άντε καλή συνέχεια. Θα τα ξαναπούμε!

Μαθητής: Γεια σας σύντροφοι, να προσέχετε!

Για το κλείσιμο της απόκοσμης εμπειρίας, μια καθηγήτρια που έμπαινε και αυτή εκείνη τη στιγμή στο σχολείο χάρισε στους συντρόφους τον παρακάτω διάλογο:

Καθηγήτρια: Τι είναι αυτό που μοιράζετε;

Antifa P.: Μια αντιφασιστική προκήρυξη.

Καθηγήτρια: Αα, εδώ είναι από μόνα τους τα παιδιά αντιφασίστες, δεν χρειάζονται άλλοι!

Κάπου εδώ αγνοφαινείται ομάδα φασιστών μαθητών που κάνουν κουμάντο στο σχολείο.

Να, εδώ φαίνεται καλύτερα. Αν δεν τη βλέπετε: Τηλεόραση, blog και αριστερή εφημερίδα - κάθε 8 ώρες, εναλλάξ για 2 βδομάδες.

3. «Πήγαμε μόνο κοπέλες» Μια ιστορία από τα νότια

Αφού το «κύμα φασιστικών καταλήψεων» είχε ολοκληρώσει τον ταπεινό του κυματισμό, οι σύντροφοι από το antifa south (στο εξής antifa S.) έμαθαν ότι σε κάποιο από τα σχολεία της περιοχής τους, κάποιοι μαθητές είχαν προσπαθήσει να σπάσουν την «κατάληψη για τη Μακεδονία». Το ιδιαίτερο στην όλη ιστορία ήταν ότι στην πραγματικότητα δεν επρόκειτο για «μαθητές», αλλά αποκλειστικά για «μαθήτριες». Αφού επετεύχθη επαφή (δίχως ιδιαίτερες δυσκολίες), οι συντρόφισσες από το antifa S. βρέθηκαν με τις μαθήτριες και μεταφέρουν τον διάλογο που ακολούθησε.

antifa S: Ας τα πάρουμε από την αρχή. Το σχολείο σας αποφάσισε να κάνει κατάληψη;

Μαθήτριες: Όχι, το σχολείο μας δεν είχε πάρει τέτοια απόφαση. Απλά μαζεύτηκαν 5-6 τύποι και το έκλεισαν με το έτσι θέλω.

antifa S: Τί τύποι ήταν αυτοί που το έκλεισαν;

Μαθήτριες: Αυτοί είναι γνωστοί βλάκες από το σχολείο μας, ένα φασιστικό παρέακι. Είναι στην ηλικία μας αλλά έχουν κονέ και με πιο μεγάλους, ένας πχ έχει ξαδέρφια φασίστες, ένας από αυτούς έχει και πατέρα μπάτσο, σκέψου, οπότε καταλαβαίνεις. Το παίζει μάγκας με τις πλάτες του πατέρα του. Γι' αυτό κάνει και τις μαλακίες που κάνει, ξέρει ότι ο πατέρας του θα τον ξελασπώσει.

antifa S: Και πώς πήρατε την απόφαση να πάτε να ανοίξετε το σχολείο σας;

Μαθήτριες: Εμείς από την αρχή πιστεύαμε ότι όλο αυτό το θέμα με το μακεδονικό ήταν πολύ πατριωτικό και δεν θέλαμε να γίνει κατάληψη στο σχολείο μας που να χωράει μέσα φασίστες. Μη νομίζεις ότι το κάναμε επειδή θέλαμε ανοιχτό σχολείο για να κάνουμε μάθημα, ούτε καν. Εμείς γουστάρουμε καταλήψεις αλλά να γίνονται για ζητήματα δικά μας όχι για τη Μακεδονία.

antifa S: Πόσα άτομα μαζευτήκατε;

Μαθήτριες: Εμείς οι 3 που βλέπεις και άλλες τόσες φίλες μας. Δεν θέλαμε αγόρια μαζί επίτηδες.

antifa S: Γιατί όχι αγόρια;

Μαθήτριες: Γιατί τα αγόρια είναι πιο εύκολο να τις παίξουν με αγό-

ρια, ενώ τα κορίτσια δεν τα χτυπάνε. Πήγαμε μόνο κοπέλες γιατί ξέραμε ότι οι βλάκες δεν θα μας πείραζαν και ίσως είχαμε μια ευκαιρία να σπάσουμε την κατάληψη.

antifa S: Όταν πήγατε εκεί τι έγινε;

Μαθήτριες: Πήγαμε στο σχολείο το πρωί και τους είπαμε να ανοίξουν τις πόρτες για να μπούμε μέσα. Εμείς θέλαμε να γίνει συνέλευση και να συζητηθεί από όλους το θέμα. Εκείνοι μας τραμπούκιζαν και δεν μας άφηναν να μπούμε, μας έλεγαν «βρωμιάρες» και «αναρχοάπλυτες». Μέχρι και μπάτσοι ήρθαν να προφυλάξουν την κατάληψη.

antifa S: Ποιος κάλεσε τους μπάτσους; Η διευθύντρια;

Μαθήτριες: Όχι, αν και αυτή ήταν υπέρ της κατάληψης από την αρχή. Τους μπάτσους τους κάλεσαν από το σύλλογο γονέων διάφοροι που τα παιδιά τους είχαν κλείσει το σχολείο.

antifa S: Άρα διευθύντρια και σύλλογος γονέων στήριζαν την κατάληψη για το μακεδονικό;

Μαθήτριες: Ναι, εννοείται! Ενώ όταν θέλαμε να κλείσουμε το σχολείο για τον Αλέξη δεν μπορούμε να πούμε ότι ήταν το ίδιο ενθουσιασμένοι...

antifa S: Οι μπάτσοι τί έκαναν, σας είπαν τίποτα;

Μαθήτριες: Απλά άραζαν με το περιπολικό σε μια γωνία και μας έλεγαν να γυρίσουμε στα σπίτια μας και να ξανάρθουμε την επόμενη μέρα.

antifa S: Μέσα στο σχολείο ήταν και άλλοι πέρα από αυτό το φασιστικό παρεάκι;

Μαθήτριες: Ε, θά 'ταν άλλοι 10-15 άσχετοι. Πραγματικά δεν καταλαβαίναμε γιατί ήταν εκεί μέσα, δεν ήταν φασίστες. Μάλλον απλά ήθελαν να χάσουν μάθημα γιατί τους ρωτούσες τί κατάληψη ήταν αυτή και δεν ήξεραν καν να σου απαντήσουν. Μετά ήταν και διάφοροι απ' έξω που δε γούσταραν την όλη φάση, όπως εμείς, αλλά δεν έλεγαν τίποτα γιατί φοβόντουσαν. Άμα είσαι και μόνος σου πόσα μπορείς να πεις κίδλας;

antifa S: Και πόσο κράτησε τελικά όλο αυτό;

Μαθήτριες: Τίποτα, ούτε μία μέρα. Στις 11 το σχολείο είχε ανοίξει. Πολύ κακό για το τίποτα τελικά. Αλλά ντάξει, εμείς θα συνεχίσουμε να τους κοιτάμε στραβά στο προαύλιο όπως κάναμε πάντα. Γιατί δεν μας γουστάρουν ούτε τους γουστάρουμε μία.

Αυτή είναι μια φωτό από το επάλ με τον Πολωνό πρόεδρο. Είναι τραβηγμένη λίγες μέρες μετά την υποτιθέμενη “κατάληψη”. Περιλαμβάνει σβησμένα φασιστικά και γραμμένα δικά μας. Τα σκαφαλώματα στα παράθυρα και τα σβήσε-γράψε γίνονται τακτικά από διάφορες παρέες μαθητών του σχολείου. Η φωτογραφία είναι τραβηγμένη από πρώην μαθητή του συγκεκριμένου επάλ και νυν μέλος του antifa south.

4. «Για να βρεις Έλληνα πρέπει να κάνεις αίτηση» ή αλλιώς «Ο Πολωνός πάει κάθε τρεις και λίγο Εξάρχεια για μπάχαλα». Μια ιστορία από τα ανεξιχνίαστα ΕΠΑΛ.

Εξοπλισμένοι με την αριστερή μυθολογία που θέλει «την κρίση να κάνει τους φτωχούς φασίστες», οι αριστεροί μας φίλοι βρίσκουν λογικό να αντιλαμβάνονται τα ΕΠΑΛ της χώρας ως φωλιές νεαρών φασιστών και πλανημένων εργατών που χρειάζονται εντατική διαφώτιση. Αυτός ο τοξικός συνδυασμός λενινιστικής πρωτοπορίας, μικροαστικής κοινωνιολογίας και καθαρού ταξικού ρατσισμού, παράγει και τις κατάλληλες ιστορίες που αναπαράγονται απροβλημάτιστα μεταξύ της μεσαιάς τάξης γενικώς και της αριστερής μεσαιάς τάξης ειδικώς.

Το αποτέλεσμα ήταν οι σύντροφοι από το *antifa south* να φάνε στη μάπα με το καντάρι αναγγελίες φασιστικής κατάληψης σε ένα από τα τοπικά ΕΠΑΛ. Ως γνωστόν όμως, το φασιστικό εργατικό μεγαλείο... δεν ξεδιπλώθηκε ακριβώς με την ένταση που ανέμεναν οι αριστεροί. Οπότε, αφού όλα είχαν τελειώσει, οι σύντροφοι καταπολέμησαν τη ναυτία τους και αποφάσισαν να πάρουν τη βοήθεια του κοινού, κοινώς να διαπιστώσουν με τα αυτάκια τους τι είχε γίνει, μιλώντας με μαθητή του συγκεκριμένου φρικτού, φασιστικού και πλανημένου ΕΠΑΛ.

antifa S: Για πες ρε μπόι, στο δικό σας σχολείο τί έγινε; Γιατί μας ζάλισαν ότι παίζει «εθνικιστικός πυρήνας».

Μαθητής: Τι εθνικιστικός πυρήνας ρε! Μαλακίες. Αφού σκέψου εμάς είναι ΕΠΑΛ και έχει μέσα κόσμο απ' όλες τις χώρες του κόσμου. Για να βρεις Έλληνα πρέπει να κάνεις αίτηση!

antifa S: Οπότε ποιος πρότεινε να γίνει κατάληψη;

Μαθητής: Κοίτα, αρχικά σκάει ο πρόεδρος του 15μελούς με μια άλλη βλαμμένη από το 15μελές και λένε «αφού όλοι θα κάνουν κατάληψη για τη Μακεδονία να κάνουμε κι εμείς». Ε, μετά πάω εγώ και τη βρίσκω κάτω και της λέω «τι μαλακίες είναι αυτές». Και μου ξεφουρνίζει μια ιστορία ότι «σήμερα ψηφίζεται νόμος που θα πάρει τη Μακεδονία απ' την Ελλάδα και θα τη στείλει στη Βουλγαρία»!

antifa S: Ωπ, δυνατή η φίλη μας! Και εσύ τί της είπες;

Μαθητής: Ε, τι να της πω. Αρχισα να την τρολόρω, ότι εγώ είμαι από

τη Βουλγαρία και ότι η Μακεδονία ανήκει σε μας και τέτοια. Αφού έπαιζε χάος.

antifa S: Και τελικά έγινε κατάληψη;

Μαθητής: Κοίτα, όχι ακριβώς. Δηλαδή το 15μελές δεν ξαναείπε ποτέ τίποτα άλλο. Αλλά η διευθύντρια είπε ότι αφού θα κάνουν κι άλλα σχολεία κατάληψη να κάνουμε κι εμείς κάτι και μας είπε ότι το σχολείο θα μείνει κλειστό τις τρεις πρώτες ώρες. Ουσιαστικά έβαλε μόνη της λουκέτο μέχρι τις 11 και μετά πήγαμε κανονικά για μάθημα.

antifa S: Δηλαδή η διευθύντρια μόνη της έκανε «κατάληψη»!

Μαθητής: Ε ναι, αυτό σου λέω. Καλά, οι περισσότεροι βέβαια δε χαλάστηκαν που ξύπνησαν στις 11. Ακόμα κι αν δεν είχαν ιδέα ούτε προς τα που πέφτει η Μακεδονία.

antifa S: Δηλαδή δεν πήγε κανείς αυτές τις πρώτες ώρες, στη δήθεν «κατάληψη»;

Μαθητής: Μπα, ακόμα και κάτι φασιστάκια που ήρθαν από ένα άλλο σχολείο να κρεμάσουν μια σημαία φάγανε τραμπουκισμό από τον πρόεδρο του 15μελούς.

antifa S: Μα αυτός δεν είπες ότι πρότεινε να γίνει κατάληψη;

Μαθητής: Ε ναι, αλλά για να χάσει μάθημα ρε συ. Αφού αυτός είναι Πολωνός και πάει κάθε τρεις και λίγο Εξάρχεια για μπάχαλα, λες να τον έκοφτε τί θα γίνει με τη Μακεδονία; Οπότε όταν ήρθαν τα φασιστάκια να κρεμάσουν τη σημαία, τους είπε να πάρουν δρόμο με τις μαλακίες τους!

antifa S: Καλά ε, πραγματικό φασιστικό κάστρο το σχολείο σου!

Μαθητής: Και λίγα λες!

5. «Η βγαίνετε, ή μπαίνουμε...»

Μια ιστορία από το «Τσέρνομπιλ του μικροαστισμού»¹

Οι σύντροφοι από το Antifa Χαλάνδρι (στο εξής antifa Χ.) δεν ήθελαν να μεταφέρουν διάλογο. Τους φαινόταν κάπως «ψεύτικο», αφού δεν είχαν οργανώσει σχετικές συναντήσεις. Από την άλλη όμως, ξέραμε ότι είχαν κάποιες ανοργάνωτες συναντήσεις με τους μαθητές της περιοχής τους. Οπότε καταλήξαμε να τους ρωτήσουμε εμείς, και παρακάτω μεταφέρουμε τη συζήτησή μας.

antifa aut.: Για πες λοιπόν, κάπως βρήκες τους Χαλανδραίους μαθητές;

antifa X.: Γύριζα από δουλειές με το παπί κι είπα να περάσω από Πλατεία Χαλανδρίου να τσεκάρω τι είχε γίνει, γιατί κάτι είχε πάρει τ'αυτί μου. Όντως, οι πιτσιρικάδες ήταν ήδη εκεί, καμιά δεκαπενταριά σύνολο. Χοροπηδούσαν κι αντάλασσαν ιστορίες. Με το που έφτασα με πήραν απ' τα μούτρα: «Πήγαμε και τους τη σπάσαμε! Χεστήκανε πάνω τους!»

antifa aut.: Ποιοι χεστήκανε απάνω τους;

antifa X.: Κι εγώ αργησα να καταλάβω. Με τα πολλά μου είπαν όλη την ιστορία. Το προηγούμενο βράδυ είχαν χωθεί αργά στο σχολείο τους και το είχαν τιγκάρει στα σπρέι. Το ίδιο πρωί είχαν πάει νωρίς-νωρίς να βεβαιωθούν ότι δεν είχε περάσει απ' το μυαλό κανενός να ξεκινήσει καμιά μαλακία για την Μακεδονία. Τότε ήταν που το έμαθαν: στο δικό τους σχολείο οι φασίστες δεν είχαν βγάλει τσιμουδιά, στο παρακάτω λύκειο, όμως, είχε όντως γίνει φασιστική κατάληψη! Οπότε, κατάλαβες, δεν το σκέφτηκαν και πολύ, μαζεύτηκαν όσοι είχαν όρεξη και ξεκίνησαν για το άλλο λύκειο.

antifa aut.: Χα! Κι εκεί τι έγινε;

antifa X.: Κοίτα, θα προσπαθήσω να σου τα μεταφέρω όπως μου τα είπαν: «Με το που φτάσαμε ήρθαν όλοι οι μαλάκες στα κάγκελα να δουν τι γίνεται! Δεν είχαν πανό, δεν είχαν τίποτα, όποτε ξεκινήσαμε να τους ρωτάμε γιατί κάνουν κατάληψη. Ο ένας έλεγε για τη Μακεδονία, ο άλλος για το νόμο Γαβρόγλου, ο τρίτος γιατί έτσι... Δεν έβγαζες άκρη, ούτε μεταξύ τους δεν τα 'χαν συμφωνήσει. Καταλήξα-

1. Το «Τσέρνομπιλ του μικροαστισμού» είναι χαϊδευτική ονομασία του Χαλανδρίου που χρησιμοποιούμε αναμεταξύ μας.

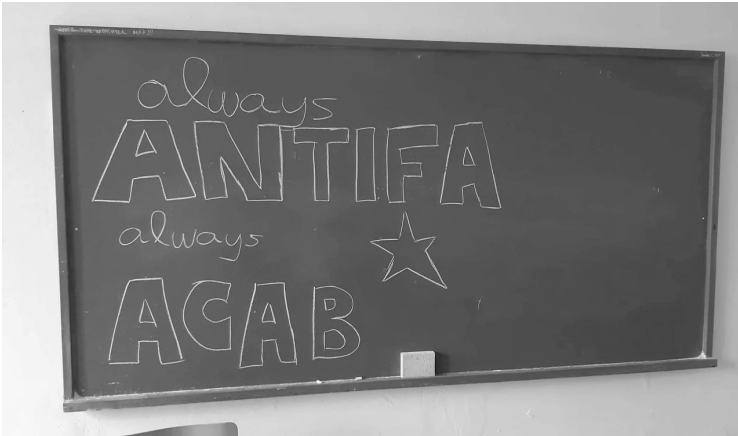
με να μπλεχτούμε σε μια συζήτηση που κράτησε περίπου μισή ώρα. Τελικά δεν αντέξαμε άλλο και τους ρωτήσαμε στα ίσια: 'Είναι για τη Μακεδονία η κατάληψη;' Κάποιοι είπαν ναι. 'Ωραία', τους είπαμε κι εμείς, 'αφού είναι για τη Μακεδονία ή βγαίνετε ή μπαίνουμε...'. Μετά από αυτό δεν ειπώθηκε άλλη κουβέντα, απλά άνοιξαν την πόρτα και βγήκαν έξω ένας-ένας. Προτού περάσει κάνα τέταρτο ακούσαμε σειρήνες και εξαφανιστήκαμε.»

antifa aut.: Δυσκολεύεσαι να το πιστέψεις;

antifa X.: Όχι ρε, το αντίθετο! Απλά λαμβάνω υπ' όψη μου ότι μετά από αυτή την εεε... συγκροτημένη αφήγηση, άρχισαν να φωνάζουν όλοι μαζί διαφορετικές εκδοχές της ίδιας ιστορίας. Πάντως όλες κατέληγαν στο ίδιο συμπέρασμα: φασιστική κατάληψη στη γειτονιά δεν είχε γίνει.

antifa aut.: Οπότε χαρούμενοι οι μάστορες, ε;

antifa X.: Ε ναι! Αφού στο τέλος τους ρωτάω «Και τώρα σχολείο δεν έχει;» Και μου λένε «Το απόγευμα φεύγουμε πενταήμερη στην Κρήτη! Θα 'ναι κι άλλα σχολεία στο ίδιο ξενοδοχείο με εμάς. Αν είναι τίποτα φασιστάκια θα έχουμε συνέχεια!» Κατάλαβες, τους είχε ανοίξει η όρεξη...

Τους έχει ανοίξει η όρεξη για τα καλά! Οι μαθητές απ' το λύκειο στο Χαλάνδρι, εκτός από τους εξωτερικούς χώρους του σχολείου, φρόντισαν να διακοσμήσουν κατάλληλα και τους εσωτερικούς, ενόψει φασιστικών καταλήψεων. Μεταξύ άλλων, έστειλαν στους συντρόφους του antifa xalandri και τούτη τη φωτογραφία.

6. «Βάψε εδώ ένα μεγάλο!»

Μια ιστορία από τη φωλιά των καραβανάδων

Εκτός από την ενασχόληση με τη γειτονιά τους, οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες από το antifa Χαλάνδρι έχουν αναθέσει στον εαυτό τους και μια δουλειά φαινομενικά δυσκολότερη. Συγκεκριμένα, τραβιούνται στις γειτονικές γειτονιές του Χολαργού και του Παπάγου. Βέβαια, με έναν παράξενο τρόπο που θα έπρεπε να έχουμε συνηθίσει τώρα πια, αυτή η «δυσκολία» είναι τόσο πιο πιστευτή, όσο λιγότερα γνωρίζει κανείς σχετικά με τις συγκεκριμένες περιοχές. Φαίνεται μάλιστα πως, με την ευκαιρία των «φασιστικών καταλήψεων», οι σύντροφοι που έχουν αναλάβει τη δύσκολη δουλειά έμαθαν και μερικά παραπάνω.

antifa aut.: Ωραία, πες μου τώρα και για τη φωλιά του κακού...

antifa X.: Ε, ναι, ήταν βράδυ κι εμείς είχαμε βγει για σπρέι στα σχολεία των γειτονιών ενόψει των πολυδιαφημισμένων φασιστικών καταλήψεων. Πρώτα περάσαμε μια βόλτα από Παπάγου. Όντως, στο προαύλιο οι ναζί είχαν κάνει δουλίτσα. Φροντίσαμε στα γρήγορα να μην μείνει στοχάδι για στοχάδι και συνεχίσαμε προς Χολαργό. Πλησιάζοντας στο Λύκειο αρχίσαμε να ακούμε φασαρία. Σίδερα να κοπανάνε σε τοίχους, κάδους να έρχονται τούμπα και πάει λέγοντας. Φτάσαμε απ' έξω κι είδαμε τις πόρτες του σχολείου οχυρωμένες για τα καλά.

antifa aut.: Οπότε φανταστήκατε φασιστική κατάληψη;

antifa X.: Όχι ακριβώς. Δηλαδή ήμασταν ήδη ψιλιασμένοι και το μυαλό μας δεν βιάστηκε να πάει στο κακό. Πήγαμε στην πόρτα και φωνάξαμε τους καταληψίες. Οπότε, προτού καν μας πούνε γεια, ξεκίνησαν να φωνάζουν: «Βάψτε κι εδώ ένα σύνθημα παιδιά! Και δίπλα στην πόρτα ένα μεγάλο! »

antifa aut.: Τρελή νυχτερινή εμπειρία, ε;

antifa X.: Ναι! Αυτοί δεν είχαν καθίσει να περιμένουν να έρθει η μέρα των περιφημων «φασιστικών καταλήψεων». Είχαν φροντίσει να κλείσει το σχολείο για τους σωστούς λόγους, το προηγούμενο βράδυ. Την στιγμή που φτάσαμε έβαζαν τις τελευταίες πινακίδες κι ετοιμαζόντουσαν να πάνε για λίγες ώρες ύπνου προτού σηκωθούν κι επιστρέψουν για την πρωινή μάχη. Οπότε κι εμείς διακοσμήσαμε τους τοίχους όπως μας ζήτησαν και πήραμε τον δρόμο του γυρισμού.

Όταν φεύγαμε, εκείνοι ακόμα τα έλεγαν μεταξύ τους.

antifa aut.: Τι δηλαδή;

antifa X.: Ξέρεις, τα αναμενόμενα: «Καλά θα φρικάρουν όλοι αύριο!», «Λες να καταφέρουμε να το κρατήσουμε;» και πάει λέγοντας.

antifa aut.: Μάθατε τελικά τι έγινε;

antifa X.: Ναι, από ό,τι μάθαμε αργότερα, είχαν αντέξει κόντρα στο συντονισμένο βρίσιμο φυτών-καθηγητών-διευθυντών κάνα τρίωρο. Για φασίστες ούτε λόγος. Όχι κι άσχημη εξέλιξη για την μέρα που οι «φασιστικοί πυρήνες» των σχολείων θα έκαναν την εμφάνιση τους.

antifa aut.: Και στου Παπάγου τι έγινε τελικά;

antifa X.: Στου Παπάγου επιστρέψαμε για σβήσιμο την ίδια βδομάδα. Αυτή τη φορά μας είχαν προλάβει άλλοι. Στα συνθήματα για τη Μακεδονία, είχαν απαντήσει ότι θα προτιμούσαν ευχαρίστως κατάληψη για την τυρόπιτα. Παρότι φάγαμε το κρύο στη μάπα δίχως λόγο, χαρήκαμε που η δουλειά γινόταν από μόνη της.

antifa aut.: Και ποιοι είχαν γράψει τα καινούρια συνθήματα;

antifa X.: Ναι κι αυτό δεν αργήσαμε να το μάθουμε. Καμιά δεκαριά μέρες μετά, στις 6 Δεκέμβρη, μια τριανταριά μαθητές και μαθήτριες την έκαναν από το σχολείο του Παπάγου για να κατέβουν στην πορεία. Μες στο προαύλιο, έξω απ' την πόρτα και στον δρόμο για το μετρό, είχαν σκορπίσει ένα σωρό τρικάρικια, με υπογραφή antinazi xolargos-paraagos. Εμείς νομίζαμε ότι εκεί έμεναν μόνο караβανάδες, κι εκείνοι κρατούσαν τη γειτονιά καθαρή δίχως να χρειάζονται τη βοήθεια κανενός!

Ένα απ' τα συνθήματα που βιάστηκε από το antifa xalandri, κατά παραγγελία των αντιφασιστών καταληψιών στο λύκειο του Χολαργού.

Όταν οι σύντροφοι απ' την περιοχή πήγαν να περιποληθούν το σχολείο στη "φωλιά του κακού", έμοιαζε ήδη έτσι. Δεν άργησαν να αποκαλύψουν ποιος τους πρόλαβε: οι τριάντα μαθητές που κατέβηκαν στις 6 Δεκέμβρη, πετούσαν τα τρικάκια της από κάτω φωτό.

7. «Το θηρίο του αντιφασισμού»: Μια ιστορία από τη Νέα Ιωνία

Με τα πάνω τους και τα κάτω τους, οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες του antifa n.ionias μοιράζουν έντυπα στα 7 λύκεια της γειτονιάς τους επί 4 χρόνια. Αυτή η εμπειρία τούς έχει δώσει να καταλάβουν πως κάθε σχολείο έχει τα χαρακτηριστικά του, δηλαδή έχει φίλους, έχει και εχθρούς. Οπότε όταν έμαθαν ότι σε κάποιο από αυτά τα σχολεία είχε όντως γίνει «φασιστική κατάληψη», οι σύντροφοι βρέθηκαν μπροστά από ένα άλλο σχολείο, εξοπλισμένοι με αυτοκόλλητα, έντυπα και σπρέι. Πρώτος στόχος να διορθώσουν τις όποιες «ατασθαλίες» - δεύτερος στόχος να μάθουν τι έγινε από πρώτο χέρι. Πράγματι, το πρώτο σχολείο έδωσε πληροφορίες για το δεύτερο και πάει λέγοντας:

Antifa N.ionias: Καλημέρα μάγκες τι κάνετε;

Μαθητής 1: Καλημέρα. Όλα καλά παιδιά; Βλέπω καινούργιο έντυπάκι... Δώστε 1-2 να έχω να διαβάζω την πρώτη ώρα γιατί δεν βλέπω να μένω ξύπνιος.

Μαθητής 2: Αφού θα τα διαβάσεις και θα κοιμηθείς την δεύτερη ώρα ρε βλκ. Τεσπα... Παιδιά έχετε και κανένα αυτοκόλλητο γιατί μας τελειώσανε;

Antifa N.ionias: Ναι. Πάρτε μπόλικα γιατί βγάλαμε τα καινούργια τώρα.

Μαθητής 2: Α ωραία.. Δώστε τα σε εμένα για να κολλήσω στο σχολείο και στο παραδίπλα παρκάκι γιατί αυτός τα παίρνει όλα και τα κολλάει στη ντουλάπα του.

Μαθητής 1: Άκου τι λέει...Μην τον ακούτε. Δώστε μας και λίγα παραπάνω για να κολλήσουμε και στο δίπλα λύκειο γιατί ακούσαμε ότι έγινε κατάληψη για τη μακεδονία.

Antifa N.ionias: Ναι το ακούσαμε και εμείς. Εχθές το βράδυ εντωμεταξύ μας έστειλαν email κάποιοι μαθητές από εκεί, ότι θέλουν αυτοκόλλητα για να κολλήσουν. Ξέρετε τίποτα παραπάνω για το ποιοί ξεκίνησαν την κατάληψη και αν κράτησε μέρες;

Μαθητής 2: Εγώ νομίζω ότι είναι ένας πιτσιρικάς από το γυμνάσιο που ξεκίνησε τη φάση μαζί με έναν φίλο του. Αλλά την ίδια κιόλας ημέρα μάθαμε ότι το σχολείο άνοιξε.

Μαθητής 1: Ναι ρε συ... Αυτός είναι που τον είχαμε σταμπάρει σε κάτι φωτογραφίες να είναι στο ματς της εθνικής με τη βοσνία που

χαιρετούσε ναζιστικά μαζί με όλους τους υπόλοιπους καραγκιόζηδες. Χαχα... Ας ήταν στο σχολείο μας αυτός θα σου έλεγα εγώ...

Μαθητής 2: Δεν νομίζω να τολμούσε να έκανε κάτι τέτοιο εδώ γιατί δεν τους παίρνει. Θα φοβόταν και εσένα το θηρίο κιάλας (γέλια..) Τρομάρα σου...

Μαθητής 1: Καλά κορόιδευε εσύ. Τέλος πάντων, πάμε μέσα γιατί πάλι θα την φάμε την απουσία. Παιδιά τα λέμε και άμα μάθουμε περισσότερα είμαστε σε επικοινωνία.

Antifa N.ionias: Έγινε μάγκες... Καλό κουράγιο.

8. «Φέρτε αυτοκόλλητα να γεμίσουμε το θρανίο τους» Μια ιστορία από εκεί όπου όντως έγινε «φασιστική κατάληψη»

Το επόμενο πρωί λοιπόν, το team μοιράσματος Νέας Ιωνίας κατέφθασε στο «ύποπτο» σχολείο εξοπλισμένο με το γνωστό πακέτο: έντυπα, μπόλικα αυτοκόλλητα και κανα δυο σπρέι σε περίπτωση έκτακτου μπογιατίσματος. Το μοίρασμα ξεκίνησε κανονικά στην ώρα του και παράλληλα αυτοκόλλητα και μπογιές κοσμούσαν τους παρακείμενους τοίχους του σχολείου με αντιφασιστικά στιχάκια. Γονείς να κοιτάνε καλά καλά, κάποιοι καθηγητές να απορούν και κάποιοι να μην ασχολούνται, λέγοντας «Ωχ πάλι αυτοί με τα σπρέι είναι...».

Το μοίρασμα τελείωνε και εμείς αναμέναμε κάποια αντίδραση από τους μαθητές με τους οποίους είχαμε μιλήσει μόνο ιντερνετικά. Στο τέλος λοιπόν του μοιράσματος, δύο από αυτούς πλησίασαν.

Μαθητές: Καλημέρα παιδιά..

Antifa N.ionias: Καλημέρα, θέλετε και άλλο εντυπάκι;

Μαθητές: Όχι όχι, πήραμε... Απλά δώστε μας και αυτοκόλλητα γιατί θέλουμε να τα μοιράσουμε στους υπόλοιπους μέσα. Σας είχαμε στείλει και email...

Antifa N.ionias: Ναι σωστά... Για πείτε ρε παιδιά. Όντως έγινε φασιστική κατάληψη στο σχολείο σας;

Μαθητές: Ναι, δυστυχώς ένα βλαμμένο από το γυμνάσιο πήρε την πρωτοβουλία μαζί με έναν φίλο του και έκλεισαν την κεντρική πόρτα πρωί πρωί. Εμείς εντωμεταξύ, επειδή το είχαμε μάθει από το προηγούμενο βράδυ ότι θα γινόταν, πήγαμε και βάλαμε αντιφα

πανό δίπλα στην είσοδο.

Antifa N.ionias: Εσείς πώς το μάθατε από πριν;

Μαθητές: Τον ξέραμε εμείς αυτόν γιατί είχε έρθει στην πλατεία που αράζουμε με έναν φίλο του και το παίζανε μαγκιά κλανιά σε κάτι πιτσιρικάδες αλβανούς. Μόλις καταλάβαμε τι γινόταν μαζευτήκαμε η παρέα μας, έφαγαν ένα mini τραμπουκισμό και έφυγαν κάνοντας ελαφρά πηδηματάκια.

Antifa N.ionias: Ωραίοι. Καλά τους ξηγηθήκατε... Τελικά όμως στο σχολείο τι έγινε;

Μαθητές: Α ναι... Πάμε λοιπόν το πρωί και βλέπουμε το πανό μας στα σκουπίδια και το σχολείο με δυο καρέκλες στην πόρτα κρεμασμένες, έτοιμο για κατάληψη. Στην αρχή απορήσαμε, αλλά μόλις καταλάβαμε τι γινόταν πήραμε τα μέτρα μας. Ανοίξαμε το σχολείο και ξανακρεμάσαμε το αντιφασιστικό πανό που είχαμε ετοιμάσει. Το θετικό ήταν ότι εκτός από εμάς μας βοήθησαν και γενικά άτομα που δεν γούσταραν την φάση «κατάληψη περί μακεδονίας».

Antifa N.ionias: Καλά κάνατε. Και με τα φασιστάκια που έκαναν την προσπάθεια για κατάληψη τι έγινε;

Μαθητές: Δεν χρειάστηκε να κάνουμε κάτι παραπάνω. Όσο εμείς κάναμε την φάση μας αυτοί ήταν μέσα στην τάξη στο θρανίο τους, έτοιμοι για μάθημα (γέλια....). Το μόνο περίεργο σκηνικό ήταν που ήρθε ο πατέρας του ενός από τους δύο και μας κόζαρε. Αλλά μόλις του απευθύναμε τον λόγο σηκώθηκε και έφυγε φανερά εκνευρισμένος. Αυτά· δεν έγινε κάτι άλλο. Απλά θέλουμε να μας δώσετε μπόλικά αυτοκόλλητα για να γεμίσουμε το θρανίο τους. Σίγουρα πάντως την επόμενη φορά θα το ξανασκεφτούν...

Antifa N.ionias: Ναι πάρτε δυο πάκους να έχετε.

Τελικά, έπειτα από πρωτοβουλία των μαθητών και με τη βοήθεια των συντρόφων, το σχολείο μπογιατίστηκε κατάλληλα όπως επίσης και το παρακείμενο παρκάκι το οποίο πια στολίζεται με αρκετά αντιφασιστικά συνθήματα και γκράφιτι.

9. Πώς και ξέραμε σχεδόν οτιδήποτε γίνεται στην πόλη με το που γινόταν; Μια ιστορία από τις «υποβαθμισμένες δυτικές συνοικίες» ακατανόμαστης πόλης.

Το κείμενο που ακολουθεί γράφτηκε ειδικά για τους σκοπούς αυτής της μπροσουράς, από έναν σύντροφο που δραστηριοποιείται σε κάποιες από τις «υποβαθμισμένες δυτικές συνοικίες» που τόσο αρέσουν στην αριστερή κοινωνιολογία.² Το πόσο ακριβώς «δυτικά» βρισκόμαστε, φαίνεται από το γεγονός ότι ο σύντροφος επιμένει να ονομάζει τη συνοικία όπου διαδραματίζονται τα επεισόδια, με την αθώα φράση «η πόλη μας».

Επειδή ξέρουμε ότι θα μπερδευτείτε, σας λέμε από τώρα ότι οι πρωταγωνιστές είναι: α. Η συνέλευση όπου συμμετέχει ο αφηγητής. β. Μια δεύτερη αντιφασιστική συνέλευση της περιοχής. γ. Μια πολυεθνική παρέα «με χίλια πρόσωπα» που κρατούσε μια πλατεία της περιοχής καθαρή από φασίστες, αλλά ελάχιστοι από τους υπόλοιπους γνώριζαν την ύπαρξή της.

Οπότε, οι περίπλοκες διαδικασίες που περιγράφονται παρακάτω, είναι ακριβώς οι διαδικασίες που οι αγωνιστές των «Αγωνιστικών Παρεμβάσεων Συσπειρώσεων Κινήσεων Δ. Ε.» περιέγραψαν με λυρισμό τύπου ΦΠΨ Αθηνών, ως «άμπωτη ριζοσπαστικοποίησης του κοινωνικού βυθού που όλο και φουσκώνει σε αντιδραστική κατεύθυνση».³ Η διαφορά είναι ότι οι σύντροφοι της «υποβαθμισμένης δυτικής συνοικίας», α. Με κάποιο τρόπο υποπτεύονται τι διάλογο γίνεται έξω από τα σπίτια τους. β. Παρόλ' αυτά, αναγνωρίζουν ότι κατά βάθος δεν ξέρουν και πολλά. γ. Χρησιμοποιούν κάθε ευκαιρία ώστε να μάθουν κι άλλα. δ. Πάνε να δουν «τι έγινε» με τα ματάκια τους, ακόμη και περπατώντας.

Τελευταία επισήμανση: αντίθετα με τις υπόλοιπες μαρτυρίες που

2. Για τη γνώμη της «εκπαιδευτικού Φωτεινής Παπαδοπούλου» περί των δυτικών συνοικιών οποιασδήποτε πόλης του πλανήτη, δείτε το κείμενο Ο Εθνικοσοσιαλισμός και οι Εχθροί του, στην αρχή της μπροσουράς. Αρχική πηγή το Απόστολος Λυκεσάς, «Ακροδεξιοί Στήνουν Καταλήψεις σε Σχολεία», *Εφημερίδα των Συντακτών*, 22/11/2018.

3. Ήδη παραθέσαμε αυτή τη θεαματική φράση στο κείμενο Ο Εθνικοσοσιαλισμός και οι Εχθροί του, που θα βρείτε στην αρχή της μπροσουράς. Αρχική προέλευση το Αγωνιστικές Παρεμβάσεις Συσπειρώσεις Κινήσεις Δ.Ε., «1ο ΓΕΛ Γέρακα: Οι Παρεμβάσεις για την Εθνικιστική Επίθεση», *randiera.gr*, 7/11/2018.

περιλαμβάνονται εδώ, αφήσαμε τη συνεισφορά του συντρόφου σε μη διαλογική μορφή, για προφανείς λόγους: δε φτάνει που ο άνθρωπος μάς έκανε τη χάρη να το γράψει, θα το σφάζαμε κιόλας για να ταιριάξει με τα υπόλοιπα;

1. Μια Μακρά Ημέρα (όχι-και-τόσο-φασιστικής) κυριαρχίας στην πόλη

Το περίεργο που έγινε στην πόλη μας εκείνη τη 1,5 ημέρα με τις «φασιστικές καταλήψεις στα σχολεία» ήταν ότι –σε σχέση με το αμέσως προηγούμενο διάστημα- έγιναν πάρα πολλά πράγματα. Όχι τίποτα συγκλονιστικό, απλά έγιναν όντως «πάρα πολλά πράγματα», πολλά γεγονότα ρε παιδί μου, σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα. Κάποιος πιο σοβαρός θα σου έλεγε πως «πύκνωσε ο ιστορικός χρόνος», αλλά ας το αφήσουμε στο ότι έπαιξαν πολλές φάσεις και σχεδόν όλες είχαν αντιφασιστικό πρόσημο.

2. Μερικές ημέρες ξεκινάνε βράδυ...

Για να πάρουμε τα πράγματα από την αρχή, εμείς (μια αντιεξουσιαστική συνέλευση της περιοχής) είχαμε υπ' όψιν πως «κάτι θα παίξει με φασιστικές καταλήψεις σε σχολεία», και είχαμε μια αφίσα για το «μακεδονικό», οπότε είπαμε να βγούμε να την κολλήσουμε, να γράψουμε τα σχολεία και γενικά είχαμε κανονίσει πως «θα έχουμε το νου μας και βλέπουμε».

Το βράδυ λοιπόν, πριν ξημερώσει η μεγάλη μέρα του φασισμού, ένας δικός μας δέχτηκε τηλεφώνημα από ντόπιο (πάλι δικό μας), που του 'πε κάτι μισόλογα πως κάποιιοι που κολλούσαν αντιπολεμικές αφίσες έπαιξαν ξύλο με «κάποιους άλλους». Γίνεται μες στο βράδυ ένας τηλε-χαμός, για να μάθουμε πού έγινε, τι ήταν οι άλλοι κλπ. Μέχρι το επόμενο πρωί είχαμε μάθει πως μια συνέλευση συντρόφων της περιοχής, διαφορετική από τη δική μας, είχε γράψει αφίσα και κείμενο ενάντια στις φασιστικές καταλήψεις: το βράδυ που βγήκαν να κολλησουν-μοιράσουν-γράψουν στους τοίχους, είχαν συγκρουστεί/λογοφέρει/τρέχα-γύρευε-από-το-τηλέφωνο, με «κάποιους ντόπιους», οι οποίοι κατά πάσα πιθανότητα δεν ήταν φασίστες. Αυτό το τελευταίο μας καθόταν στο λαιμό, γιατί σήμαινε επιπλέον μπερδέματα κι επιμήκυνε ένα διάστημα κατά το οποίο δεν ξέραμε τι έχει γίνει ακριβώς στα μέρη μας.

3. ...Συνεχίζουν περπατητά μέχρι το μεσημέρι...

Τέλος πάντων όμως, το πρωί της μεγάλης μέρας του φασισμού ξημέρωσε, και μαζί οι φήμες συνέχισαν να φουντώνουν. Όσοι δουλεύουμε έξω με μηχανάκι, είδαμε πως σε δύο σχολεία της περιοχής –ένα βραδινό ΓΕΛ κι ένα πρωινό ΕΠΑΛ- είχαν γραφτεί μερικά φασιστοσυνθήματα με υπογραφή «Ω: ΔΙΚΤΥΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΩΝ». Από αλλού μάθαμε πως οι «καταλήψεις» του ΓΕΛ είχαν επιχειρήσει κάτι σαν διαδήλωση, αλλά δίχως λεπτομέρειες. Μέχρι εκείνο το σημείο το κλίμα που επικρατούσε στα κεφάλια μας ήταν κάτι μεταξύ του «τον ήπιαμε» και του «να δούμε τι θα κάνουμε».

Αλλά το ίδιο μεσημέρι, μία συντρόφισσα από εμάς, που δουλεύει απόγευμα, έκανε τον κόπο να περπατήσει σε όλα τα σχολεία της πόλης, για να δει με τα μάτια της πού έχει γίνει κατάληψη και πού όχι. Το πόρισμα, που βγήκε κατά τις 14.00, ήταν πως δεν υπάρχει πουθενά κατάληψη. Τα μυστήρια πολλαπλασιάζονταν: μα οι καταλήψεις δεν είναι ένα πράγμα που κρατά όλη τη μέρα, μένει μέσα κόσμος, κλειδώνει τις πύλες, κοιμάται σε αυτές κλπ;

Εν τω μεταξύ, μάθαμε πως η συνέλευση των συντρόφων (που λέγαμε πριν), καλούσε σε ενημέρωση-συζήτηση για το χθεσινοβραδινό σκηνικό και στη συνέχεια θα έβγαινε μαζί με κόσμο της περιοχής (δηλαδή β' γενιά, γήπεδο, χιπχοπάδες, πάρκο, ανένταχτους αντιφασίστες γενικότερα από την πόλη) για να κινηθεί προς τις φασιστικές καταλήψεις για σβησιμο-γράψιμο. Η προοπτική, αν υπήρχε ακόμα κόσμος μέσα στα σχολεία, να υπάρξει...βία (πώς να το πω αλλιώς;), ήταν ελαφρώς ανοικτή.

4. ... έχουν ένα αποκαλυπτικό απόγευμα...

Οπότε πήγαμε στη συζήτηση - ενημέρωση και μάθαμε την πάσα αληθεια. Η συνέλευση των συντρόφων, εν μέσω της αντιφασιστικής της δράσης έξω από ένα σχολείο, είχε τραβήξει την προσοχή ενός ντόπιου νεολαίου που καθόταν παραδίπλα, εκείνος –για άγνωστο μέχρι σήμερα λόγο- μανούριασε, οι σύντροφοι του ξεκαθάρισαν πως είναι αντιφασίστες, τους είπε πως κι αυτός είναι, και ακολούθησε ένα κάποιο μανούριασμα. Την επόμενη μέρα μαθεύτηκε πως ο εν λόγω νεολαίος δεν ήταν μόνος του. Αυτός και οι φίλοι του ανήκαν σε μια διευρυμένη παρέα-δίκτυο, από αυτά που λέμε «με χίλια πρόσωπα» (α' και β' γενιά, χιπχοπάδες, μην τα ξαναλέμε) που κρατάει το πάρκο

καθαρό από φασίστες. Με τις κατάλληλες μεσολαβήσεις γνωστών κάποιοι επισκέφτηκαν τους συντρόφους της συνέλευσης και λύθηκε η παρεξήγηση.

Ευτυχώς δηλαδή, από την όλη υπόθεση δεν προέκυψε κάτι που να μην φτιάχνει με τον καιρό. Και εν τέλει, (τα συμπεράσματα δικά μου): α) δεν μπορείς να ξέρεις όλους όσους είναι αντιφά σε μια περιοχή, β) δεν χρειάζεται να είναι όλοι ίδιοι με σένα, γ) τα μανουριάσματα δίχως λόγο προκαλούν βαριές καρδιές και καλό είναι να αποφεύγονται. Με το πέρας της διαφωτιστικής συνάντησης αρχίσαμε να πηγαίνουμε προς το ραντεβού για τη βραδινή δράση της συνέλευσης των συντρόφων, μαζί και κάποιοι ελάχιστοι από εμάς –αλλά περισσότεροι απ’ ότι είχαν ψηθεί στην αρχή.

5. ... και τελειώνουν το επόμενο βαθύ βράδυ.

Στο δρόμο, από τηλεφώνημα, κάποιος από εμάς έμαθε πως το συγκεκριμένο κανόνισμα ήταν για 2-3 μηχανάκια και γρήγορα βαψίματα! Νέα έκπληξη και μπερδεματάκι: εμείς πηγαίναμε ποδαράτοι με βούρτσες, κόλλες κλπ και –εν τω μεταξύ– πλήθαιναν οι της δικής μας συνέλευσης που όσο πλησίαζε η ώρα του ραντεβού για κάποιο λόγο ξεπερνούσαν τις αναστολές τους κι άρχιζαν να έρχονται επίσης ποδαράτοι!

Αλλά το μπερδεμα λύθηκε εκ των πραγμάτων. Εν τέλει, φτάνοντας, βλέπουμε περί τα 40 άτομα με σπρέι και μηχανάκια, φίλους από το πάρκο και γειτονικές περιοχές, άλλους που το ’χαν μάθει κι έσκασαν μόλις σχόλασαν και σε ολωνών τα πρόσωπα υπήρχε ένα μείγμα έκπληξης και χαράς. Μ’ αυτά και μ’αυτά ξεκινάμε μετά από κανά μισάωρο ένα τσούρμο 60 αντιφασιστών μες στα μαύρα οι περισσότεροι (να τα λέμε και αυτά) να κάνουμε αυτό που είχε συμφωνηθεί. Βέβαια, κανείς δεν ήταν προετοιμασμένος για τόσο κόσμο, οπότε η δράση δεν εξελίχθηκε σε μικρή βραδινή διαδήλωση, δηλαδή δεν υπήρχε πανί και κανείς δεν έπαιρνε την πρωτοβουλία να φωνάξει συνθήματα, γιατί δεν καταλάβαινε αν και οι υπόλοιποι ψήνονταν να διαδηλώσουν κανονικά. Περάσαμε από κάποια σχολεία, γράψαμε και σβήσαμε τα πάντα στο δρόμο, πετάχτηκαν τρικάκια και πουθενά δε βρήκαμε «φασιστική κατάληψη». Το σουρεάλ της φάσης ήταν πως περάσαμε –αναγκαστικά- και από μέρη με όχι-λίγο κόσμο, ο οποίος σκάλωνε με το θέαμα 60 ανθρώπων μες το βράδυ να κινούνται ενιαία προς την ίδια κατευθυνση. Το κλίμα ήταν μια χαρά και στο τέλος

είπαμε να πεταχτούν κάμποσα μηχανάκια να σβησογράψουν ένα πιο μακρινό σχολείο -το οποίο εν τέλει αποδείχτηκε πως είχε σβησογραφτεί ήδη, μάλλον από τους βραδινούς μαθητές του.

Κάποιοι από τη δική μας συνέλευση καταλήξαμε σε μια κοντινή μας γειτονιά για μια μύρα και αποφόρτιση (είχε ήδη πάει 12.00). Αλλά δεν υπάρχει ειρήνη για τους καταραμένους· εν τω μέσω μύρας και αποφόρτισης, μάς πέτυχε ένας γείτονας («δικός μας»), που μας προσέφερε περαιτέρω πληροφόρηση: στο ΕΠΑΛ της περιοχής η «φασιστική κατάληψη» είχε διοργανωθεί από τον διευθυντή, τον υποδιευθυντή και γνωστό βλάκα της περιοχής εξωσχολικό και είχε λήξει με το που τραβήχτηκαν οι απαραίτητες πολιτικές selfie.

Εκτός από αυτά τα ευχάριστα όμως, ο ίδιος γείτονας είχε και έξτρα δουλίτσα για την καμπούρα μας: μάς είπε πως οι φασίστες είχαν γράψει κι ένα άλλο σχολείο, κοντά εκεί που καθόμασταν. Κακό χρόνο να'χουν! Δε θα μας αφήσουν οι σε ησυχία οι σκατόψυχοι απόψε! Οι παρευρισκόμενοι ήμασταν κάπως κουρασμένοι (είχε και πολύ κρύο παρεμπιπτόντως), κάποιες δουλεύαμε πολύ πρωί και στην παρεά ήταν κι εκείνη που είχε περπατήσει το πρωί σε όλα τα σχολεία. Ωστόσο, δεν ψηνόμασταν με την καμία να αφήσουμε τις μαλακίες τους στους τοίχους, οπότε δίχως πολλά-πολλά πήγαμε.

Όπως προκύπτει, οι ακατανόμαστοι είχαν πάει σε ένα κοντινό δημοτικό από αυτά που είχαν δεχτεί προσφυγόπουλα πέρασι την άνοιξη και είχαν γεμίσει τον τόπο με τα δικά τους (με την ίδια υπογραφή που υπήρχε στα «κατελιημμένα» σχολεία). Βάλαμε μπρος και τα σβήναμε: εδώ που φτάσαμε, σκεφτόμασταν, θα το πάμε μέχρι τέλους. Το κακό ήταν πως επειδή είχαμε γράψει κι εμείς εκεί (θα γινόταν μια ΣΥΡΙΖΟφιέστα εκεί όταν πρωτοδέχτηκαν τα προσφυγόπουλα ως μαθητές), αυτοί είχαν σβήσει τα δικά μας, είχαν γράψει δικά τους και δεν υπήρχε άλλος χώρος! Σε πολλά σημεία έπρεπε να «παίξουμε μπάλα» με αυτά που έγραψαν (μπλιαχ!) ή απλά να τα σβήσουμε (ξενέρωτο). Αξίζει να αναφερθεί πως σε μερικά σβησογραφήματά τους, αυτοί επιχειρούσαν αντιστροφes των συνθημάτων μας οι οποίες ήταν εξαιρετικής ευφυίας. Το «Αυτό το σύστημα διδασκαλίας μοιράζει χειροπέδες» το είχαν κάνει «ΤΟ ΑΡΙΣΤΕΡΟ σύστημα διδασκαλίας μοιράζει χειροπέδες»⁴ (εντάξει, ψηθήκαμε για λίγο να το αφήσουμε, αλλά

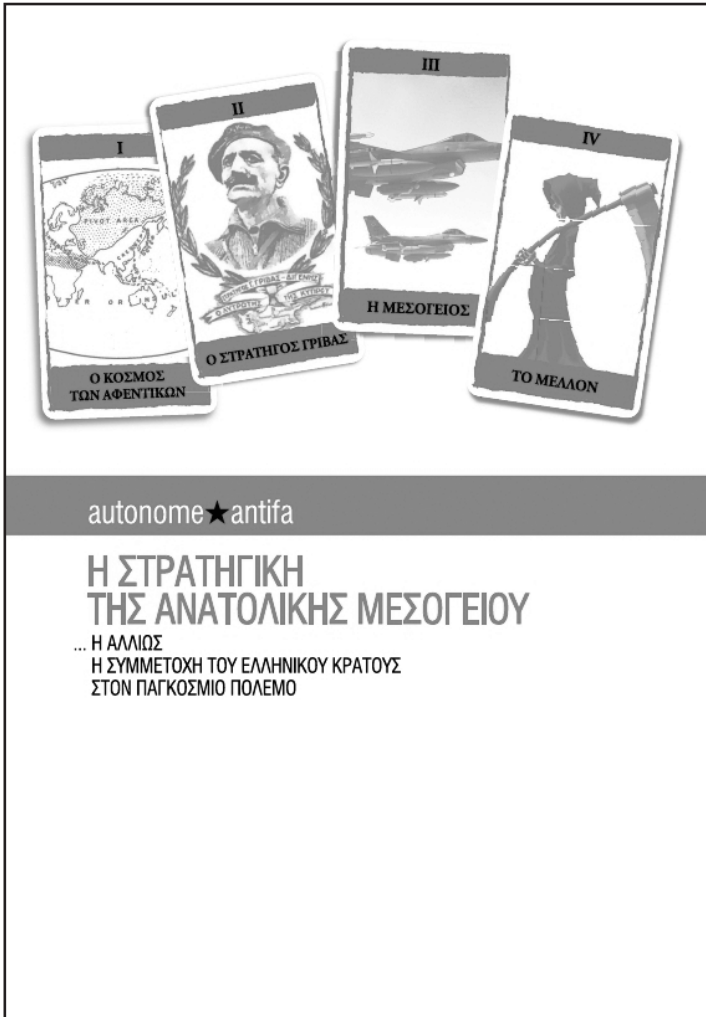
4. Όπως μάθαμε αργότερα, παλιότερα σε κοντινή περιοχή, κάποιοι άλλοι φασίστες το ίδιο σύνθημα το είχαν κάνει «ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΒΓΑΖΕΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ». Καλτ...

όχι). Το «Ολική άρνηση στράτευσης» το είχαν κάνει «10 ΧΡΟΝΙΑ ΟΥΚ». Μέχρι κι ένα στένσιλ είχαν πειράξει, εκείνο με το ανθρωπάκι που κυνηγάει να ροπαλιάσει μια σβάστικα με πόδια (ναι, είχαν σβήσει το ανθρωπάκι...).

Μ'αυτά και μ'αυτά, επιστρέψαμε με μηχανάκια τους ποδαράτους και γυρίσαμε σπίτι μας να ζεσάνουμε λίγο το κοκκαλάκι μας με ΚΥΜΤΕΛ. Αυτό που έμεινε στα κεφάλια μας ήταν δύο ερωτήματα: αφ' ενός πώς γίνεται και μια μέρα που είχε προαναγγελθεί ως μια μακρά «ημέρα φασιστικής κυριαρχίας στα σχολεία και στην πόλη» να συναντιόμαστε με μηδέν φασίστες και -κυρίως- περισσότερους αντιφασίστες από ποτέ, αφ' ετέρου πώς γίνεται και τη συγκεκριμένη μέρα ξέραμε σχεδόν οτιδήποτε γίνεται στην πόλη με το που γινόταν. Αυτά.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΕ ΑΝΤΙΦΑ

Βρείτε τις σε βιβλιοπωλεία του κέντρου της Αθήνας, σε αυτοδιαχειριζόμενους κοινωνικούς χώρους της Αθήνας και άλλων πόλεων ή απλώς απευθυνθείτε στην ηλεκτρονική διεύθυνση autonomeantifa@yahoo.com

autonome ★ antifa

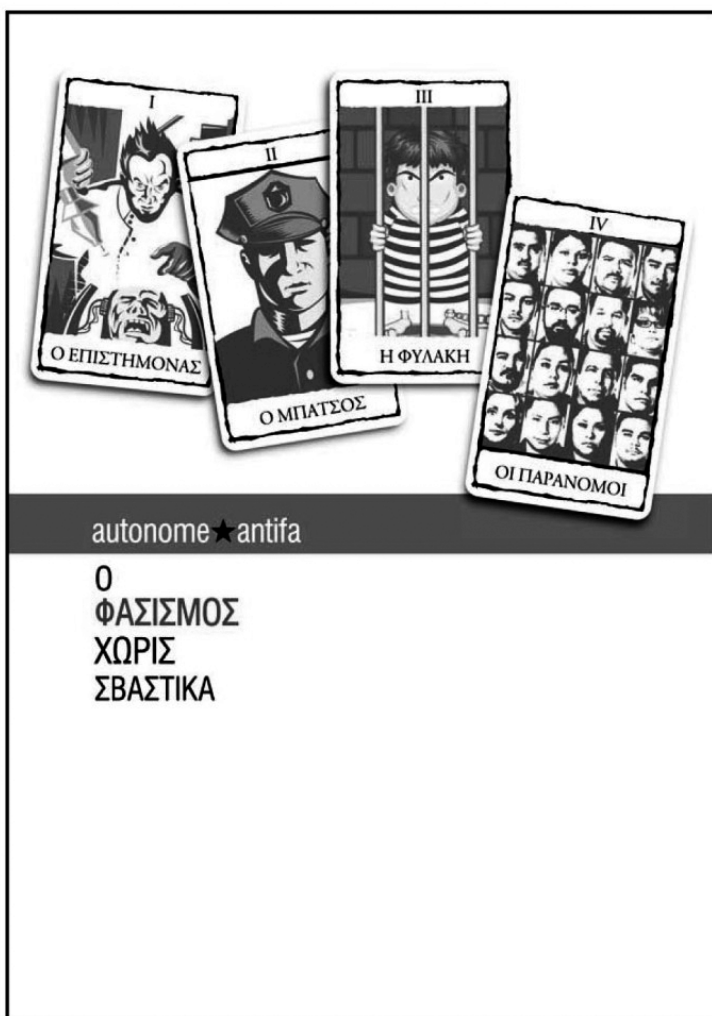
Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

... Η ΑΛΛΙΩΣ
Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΣΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ

autonome ★ antifa

**ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ
ΚΑΤΟΙΚΩΝ**
ΚΑΤΑΔΥΣΗ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

autonome★antifa

Ο
ΦΑΣΙΣΜΟΣ
ΧΩΡΙΣ
ΣΒΑΣΤΙΚΑ

antifa★base

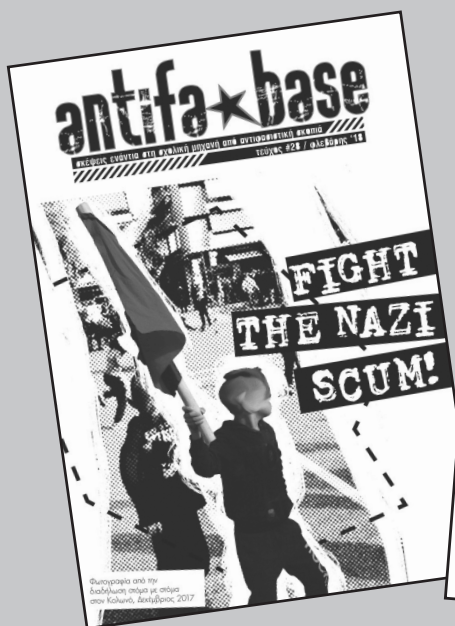

Τα antifa έντυπα που μοιράζουν κάθε δίμηνο οι αυτόνομοι antifa πυρήνες και η συνέλευση αυτονομη antifa είναι περίπου δεκαπέντε χιλιάδες. Όταν μοιράζαμε το πρώτο antifa έντυπο νομίζαμε ότι μαθαίνουμε στα “παιδιά” πώς να καταλαβαίνουν τον κόσμο. Μετά από δέκα χρόνια αυτοί που έχουν μάθει κάτι είμαστε οι ίδιοι.

Είδαμε με τα μάτια και καταλάβαμε με την καρδιά ότι η “δεύτερη γενιά” είναι στην αιχμή αυτής της έκρηξης. Καταλάβαμε ότι κι ένα ακαθόριστο κομμάτι των ντόπιων έχει τ’ αυτά του πιο ανοιχτά από ποτέ. Μέσα από δέκα χρόνια μοιράσματος ήρθαμε σ’ επαφή με ανθρώπους που αλλιώς δεν θα τους γνωρίζαμε ποτέ - αρκετοί από αυτούς είναι πια οργανωμένοι στις αυτόνομες antifa ομάδες.

Μέσα στα δέκα χρόνια μάθαμε για σχολικές τάξεις που αντί για αρχαία, έφαγαν όλη την πρώτη ώρα να βρίζονται και να πιάνονται στα χέρια με αφορμή ένα σκισμένο έντυπο. Πήραμε μέηλ από αιγύπτειες μαθήτριες κι ανορθόγραφους μαθητές. Μοιραστήκαμε φόβους και δώσαμε χέρια με χιλιάδες άγνωστούς μας πιτσιρικάδες. Πλακωθήκαμε με φασίστες γονείς, βριστήκαμε με αρμόδιους διευθυντές, ρίξαμε ροχάλες σε μούρες, τραβήξαμε αυτάκια, σκίσαμε σημαίες, βάψαμε τσάντες, φερμάραμε καπέλα. Μέσα σ’ αυτά τα δέκα χρόνια τυπώσαμε, διπλώσαμε και μοιράσαμε τόνους χαρτί.

Άλλαξε ο κόσμος; Όχι. Αλλά πιθανόν, δίχως αυτή κι άλλες αντιρωϊκές προσπάθειες να ήταν πολύ χειρότερος...

αυτονομη αντιφα est 2010
athens

Βρείτε μας στο διαδίκτυο στη διεύθυνση αυτονομηαντιφα77.wordpress.com

